

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 479/2008,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2008,

viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä, asetusten (EY) N:o 1493/1999, (EY) N:o 1782/2003, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 3/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2392/86 ja (EY) N:o 1493/1999 kumoamisesta

SISÄLLYS

I OSASTO	JOHDANTOSÄÄNNÖKSET	9
II OSASTO	TUKITOIMENPITEET	9
I luku	Tukiohjelmat	9
1 jakso	Johdantosäännökset	9
2 jakso	Tukiohjelmien toimittaminen ja sisältö	10
3 jakso	Erityiset tukitoimenpiteet	11
4 jakso	Yleiset säännökset	14
II luku	Määrärahojen siirto	14
III OSASTO	SÄÄNTELYTOIMENPITEET	15
I luku	Yleissäännöt	15
II luku	Viinivalmistusmenetelmät ja rajoitukset	16
III luku	Alkuperänimitykset, maantieteelliset merkinnät ja perinteiset merkinnät	17
IV luku	Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät	17
1 jakso	Määritelmät	17
2 jakso	Suojan hakeminen	18
3 jakso	Suojan myöntämismenettely	19
4 jakso	Erityistapaukset	20
5 jakso	Suoja ja valvonta	21
6 jakso	Yleiset säännökset	22

V luku	Perinteiset merkinnät	23
VI luku	Merkinnät ja esittely	23
VII luku	Tuottajaorganisaatiot ja toimialakohtaiset organisaatiot	25
IV OSASTO	KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA	27
I luku	Yhteiset säännökset	27
II luku	Tuonti- ja vientitodistukset	27
III luku	Suojatoimenpiteet ja sisäisen ja ulkoisen jalostuksen menettely	28
IV luku	Tuontiin sovellettavat säännöt	29
V OSASTO	TUOTANTOKYKY	30
I luku	Laittomat istutukset	30
II luku	Istutusoikeuksien siirtymäjärjestely	31
III luku	Raivausjärjestelmä	33
VI OSASTO	YLEISET SÄÄNNÖKSET	36
VII OSASTO	MUUTOKSET SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET	38
I luku	Muutokset	38
II luku	Siirtymä- ja loppusäännökset	40

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Viinialaan sovellettavan yhteisön järjestelmän perusta on viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 ⁽³⁾ ja sen täytäntöönpanoasetuksissa.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 12. joulukuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 12. joulukuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1).

(2) Viinin kulutus yhteisössä on vähentynyt tasaisesti, ja viinin vienti yhteisöstä on vuodesta 1996 kasvanut paljon hitaammin kuin tuonti. Tämä on johtanut tarjonnan ja kysynnän epätasapainoon, joka vuorostaan aiheuttaa tuotajahintoihin ja -tuloihin kohdistuvaa painetta.

(3) Kaikki asetukseen (EY) N:o 1493/1999 nykyisellään sisältyvät välineet eivät ole onnistuneet lisäämään viinialan kilpailukykyä ja kestävää kehitystä. Markkinamekanismeihin liittyvät toimenpiteet ovat usein osoittautuneet kustannustehokkuudeltaan huonoiksi, koska ne ovat edistäneet rakenteellisten ylijäämien syntymistä eikä niihin ole liittynyt vaatimusta rakenteellisista parannuksista. Lisäksi jotkin voimassa olevat sääntelytoimenpiteet ovat rajoittaneet perusteettomasti kilpailukykyisten tuottajien toimia.

(4) Näin ollen näyttää siltä, että nykyisellä oikeudellisella kehityksellä ei voida saavuttaa kestäväällä tavalla perustamissopimuksen 33 artiklassa määrättyjä tavoitteita eikä varsinkaan tasapainottaa viinimarkkinoita ja taata asianomaiselle maatalousyhteisölle kohtuullista elintasoa.

(5) Saatujen kokemusten perusteella yhteisön viinialan järjestelmä on asianmukaista muuttaa perusteellisesti seuraavien

tavoitteiden saavuttamiseksi: yhteisön viinintuottajien kilpailukyvyyn parantaminen, yhteisön alueen laatuviinien maineen vahvistaminen maailman parhaina, vanhojen markkinoiden takaisinvaltaus ja uusien markkinoiden valloittaminen yhteisössä ja muualla maailmassa, sellaisen viinijärjestelmän luominen, jonka selkeät, yksinkertaiset ja tehokkaat säännöt tasapainottavat tarjontaa ja kysyntää, sekä sellaisen viinijärjestelmän luominen, jonka avulla voidaan säilyttää yhteisön viinintuotannon parhaat perinteet, vahvistaa monien maaseutualueiden yhteiskuntarakennetta ja varmistaa, että kaikki tuotanto on ympäristöystävällistä. Sen vuoksi on tarpeen kumota asetus (EY) N:o 1493/1999 ja korvata se tällä uudella asetuksella.

- (6) Ennen tämän asetuksen laatimista on järjestetty arviointi- ja kuulemismenettely viinialan tarpeiden määrittämiseksi ja huomioon ottamiseksi. Marraskuussa 2004 tilattiin ja julkaistiin ulkoinen arviointikertomus. Komissio järjesti 16 päivänä helmikuuta 2006 seminaarin, jossa sidosryhmillä oli mahdollisuus ilmaista mielipiteensä. Komission tiedonanto ”Kohti kestävästä viinialasta Euroopassa” julkaistiin 22 päivänä kesäkuuta 2006. Se sisälsi myös vaikutusten arvioinnin, jossa esitettiin erilaisia vaihtoehtoja viinialan uudistukselle.
- (7) Vuoden 2006 heinäkuusta marraskuuhun käytiin keskusteluja neuvoston tasolla. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea sekä alueiden komitea antoivat joulukuussa 2006 kertomuksensa komission tiedonannossa ehdotetuista uudistusvaihtoehtoista. Euroopan parlamentti hyväksyi 15 päivänä helmikuuta 2007 tiedonantoa koskevan valiokunnan aloitteista laaditun mietinnön, jossa esitetyt päätelmät on otettu huomioon tässä asetuksessa.
- (8) Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus)⁽¹⁾ olisi myöhemmin katettava myös viiniala. Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaan asetukseen sisältyy säännöksiä, jotka ovat luonteeltaan horisontaalisia, kuten kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa, kilpailusääntöjä, tarkastuksia ja seuraamuksia sekä komission ja jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa koskevat säännökset. Jotta tämän asetuksen säännökset, jotka liittyvät kyseisiin horisontaalisiin kysymyksiin, voitaisiin helposti sisällyttää yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaan asetukseen, niiden olisi oltava mahdollisimman pitkälti yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen säännösten mukaisia.
- (9) On tärkeää säätää tukitoimenpiteistä, joilla voidaan vahvistaa kilpailurakenteita. Vaikka kyseisten toimenpiteiden rahoitus ja määrittely on komission tehtävä, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus valita tarvittavat toimenpiteet omia alueitaan varten ottaen tarvittaessa huomioon

alueelliset erityispiirteensä ja sisällyttää ne kansallisiin tukiohjelmiinsa. Näiden ohjelmien täytäntöönpanon tulisi olla jäsenvaltioiden vastuulla.

- (10) Kun määrärahat jaetaan jäsenvaltioiden kansallisille tukiohjelmille, tärkeimmän jakoperusteen olisi liityttävä jäsenvaltioiden aiempiin osuuksiin viinialan määrärahoista, viiniköynnöstä kasvavaan alaan ja aiempaan tuotantoon. Tätä perustetta olisi kuitenkin mukautettava ottaen huomioon sellaiset tilanteet, joissa aiempiin osuuksiin viinialan määrärahoista perustuva käyttö tärkeimpänä jakoperusteena johtaisi määrärahojen epätarkoituksenmukaiseen jakautumiseen.
- (11) Kansallisten tukiohjelmien yhtenä tärkeimpänä tukikelpoisena toimenpiteenä olisi oltava yhteisön viinien menkin edistäminen ja markkinointi kolmansissa maissa. Määrärahoja olisi edelleen myönnettävä rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen, koska nämä toimet vaikuttavat alaan positiivisesti. Tukea olisi annettava myös alalle tehtäviin investointeihin, joilla pyritään parantamaan yritysten taloudellista suorituskykyä sinällään. Sivutuotteiden tislauksen olisi oltava niiden jäsenvaltioiden käytettävissä, jotka haluavat käyttää tällaista välinettä viinin laadun varmistamiseen samalla ympäristöä suojeleen.
- (12) Ennalta ehkäisevien välineiden, joita ovat satovakuutus, sijoitusrahastot ja rypäleiden korjaaminen raakana, olisi oltava tukiohjelmissä tukikelpoisia, jotta tuottajia kannustettaisiin toimimaan kriisitilanteissa vastuullisesti.
- (13) On perusteltua säilyttää joitakin perinteisiä toimenpiteitä siirtymäkauden ajan, jotta lievennetään tähän saakka yhteisön varoista rahoitettujen tavanomaisten markkinatoimenpiteiden muuten äkillistä päättämistä. Kyseisiä toimenpiteitä ovat tuki viinin tislaukselle alkoholijuomiksi, tuki erityiselle tislaustoimenpiteelle ja tuki väkevöidyn rypäleen puristemehun käytölle.
- (14) Lopuksi on otettava huomioon myös se, että jäsenvaltiot voivat eri syistä pitää parempana myöntää viljelijöille tuotannosta irrotettua tukea tilatukijärjestelmän mukaisesti. Tämä mahdollisuus olisikin jätettävä jäsenvaltioiden ratkaistavaksi ja tilatukijärjestelmän erityispiirteiden vuoksi tällaisten siirtojen olisi oltava peruuttamattomia ja niiden perusteella olisi vastaavasti supistettava kansallisille tukiohjelmille varattuja määrärahoja seuraavina vuosina.
- (15) Kun yhteisö rahoittaa tukikelpoisia toimenpiteitä, rahoituksen edellytyksenä olisi mahdollisuuksien mukaan oltava se, että asianomaiset tuottajat noudattavat eräitä ympäristöön liittyviä sääntöjä. Jos laiminlyöntejä todetaan, tukia olisi alennettava.

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 248/2008 (EUVL L 76, 19.3.2008, s. 6).

- (16) Viinialaa olisi tuettava myös Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁾ mukaisista rakennetoimenpiteistä.
- (17) Seuraavat asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaiset toimenpiteet lienevät kiinnostavia viinialan kannalta: nuorten viljelijöiden toiminnan aloittaminen, tekniset investoinnit ja markkinoinnin kehittäminen, ammatillinen koulutus, tuottajaorganisaatioille tiedotus- ja menekinedistämistoimiin myönnettävä tuki laatujärjestelmään liittymisen jälkeen, maatalouden ympäristötoimenpiteet sekä varhaiseläke viljelijöille, jotka lopettavat kaupallisen maatalouden harjoittamisen siirtäkseen tilan toiselle viljelijälle.
- (18) Jotta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaiset määrärahat lisääntyisivät, määrärahoja olisi siirrettävä asteittain sen mukaiseen talousarvioon, kun kyse on riittävän suurista määristä.
- (19) Viinialalla olisi sovellettava eräitä sääntelytoimenpiteitä erityisesti terveyteen, laatuun ja kuluttajien odotuksiin liittyvistä syistä.
- (20) Enemmän kuin 50 000 hehtolitraa vuodessa tuottavien jäsenvaltioiden olisi edelleen oltava vastuussa niiden rypälelajikkeiden luokittelusta, joista viinin valmistaminen on sallittua niiden alueilla. Eräät rypälelajikkeet olisi jätettävä luokittelun ulkopuolelle.
- (21) Eräitä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita olisi pidettävä yhteisössä kaupan viinialan tuotteiden erityisluokittelun ja vastaavien eritelmien mukaisesti.
- (22) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet olisi tuotettava noudattaen eräitä viininvalmistusmenetelmiä ja rajoituksia koskevia sääntöjä, joilla taataan, että terveysnäkökohdat ja kuluttajien odotukset laadun ja tuotantomenetelmien suhteen otetaan huomioon. Joustavuuden varmistamiseksi kyseisten menetelmien päivittämisestä ja uusien menetelmien hyväksymisestä olisi huolehdittava täytäntöönpanotoimenpiteiden avulla, lukuun ottamatta väkevoimista ja happamuuden lisäämistä koskevia menetelmiä, sillä ne ovat poliittisesti herkkiä aiheita, joiden muuttamiseksi toimivallan tulisi pysyä neuvostolla.
- (23) Viinin alkoholipitoisuuden lisäämiseen olisi sovellettava eräitä rajoja, ja se olisi tarvittaessa suoritettava lisäämällä viiniin tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua tai sakkaroosia, jos sen käyttö on aiemminkin ollut sallittu. Näiden sallittujen väkevoimien rajat olisi tehtävä tähänastista tiukemmiksi.
- (24) Rypäleiden liikapuristaminen olisi kiellettävä siitä saatavan viinin huonolaatuisuuden vuoksi.
- (25) Komission olisi kansainvälisten vaatimusten täyttämiseksi otettava yleiseksi perustaksi Kansainvälisen viinijärjestön (OIV) suosittelemat viininvalmistusmenetelmät.
- (26) Yhteisössä olisi kiellettävä kolmannelta maasta peräisin olevan viinin leikkaaminen yhteisön viinin kanssa samoin kuin kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen keskenään. Tietynlaisista kolmansista maista peräisin olevaa rypäleen puristemehua, viinirypälemehua ja tietynlaisia tuoreita rypäleitä ei myöskään pitäisi voida viiniyttää eikä lisätä viiniin yhteisön alueella.
- (27) Laatuviinien käsite perustuu yhteisössä muun muassa viinin maantieteelliseen alkuperään liittyviin erityisominaisuuksiin. Kuluttaja tunnistaa tällaiset viinit niille myönnettyistä suojatuista alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä, vaikkakaan nykyjärjestelmä ei ole vielä täysin valmis tältä osin. Jotta asianomaisten tuotteiden laadun takeena oleva kehys olisi avoin ja kehittyneempi, olisi otettava käyttöön järjestelmä, jossa alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevat hakemukset tutkitaan noudattaen lähestymistapaa, jota sovelletaan muihin elintarvikkeisiin kuin viiniin ja väkeviin alkoholiin juomiin yhteisön horisontaalisessa laatu politiikassa maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006⁽²⁾ mukaisesti.
- (28) Alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien erityisten laatuominaisuuksien säilyttämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa tässä suhteessa tiukempia sääntöjä.
- (29) Jotta maantieteelliset merkinnät ja alkuperänimitykset saisivat suojan yhteisössä, ne olisi hyväksyttävä ja rekisteröitävä yhteisön tasolla. Jotta varmistetaan, että nimitykset täyttävät tässä asetuksessa säädetyt edellytykset, asianomaisten jäsenvaltion kansallisten viranomaisten olisi tutkittava hakemukset noudattaen yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, joihin kuuluu kansallinen menettely, jonka mukaisesti voidaan esittää hakemusta koskevia vastaväitteitä. Komission olisi sen jälkeen tutkittava päätökset sen varmistamiseksi, että hakemukset ovat tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaiset ja että lähestymistapa on kaikissa jäsenvaltioissa yhdenmukainen.

⁽¹⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 146/2008 (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (30) Suojaa olisi voitava hakea kolmansien maiden alkuperänimityksille ja maantieteellisille merkinnöille, jotka ovat suojattuja alkuperämaassaan.
- (31) Rekisteröintimenettelyssä olisi annettava kaikille jäsenvaltion tai kolmannen maan luonnollisille tai oikeushenkilöille, joiden oikeutettua etua asia koskee, mahdollisuus käyttää oikeuksiaan esittämällä vastaväitteensä.
- (32) Rekisteröidyillä alkuperänimityksillä ja maantieteellisillä merkinnöillä olisi oltava suoja sellaista käyttöä vastaan, joka hyödyntää perusteettomasti edellytykset täyttävien tuotteiden mainetta. Rehellisen kilpailun edistämiseksi ja kuluttajien harhauttamisen estämiseksi suojan olisi koskettava myös tuotteita ja palveluja, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomat tuotteet mukaan luettuina.
- (33) Olisi säädettävä menettelyistä eritelmän muuttamiseksi suojan saamisen jälkeen ja alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän peruuttamiseksi erityisesti, jos asianomaisen eritelmän edellytysten täyttymistä ei enää voida taata.
- (34) Yhteisön alueella suojattuja alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä varten olisi oltava valvontajärjestelmä, joka on mahdollisuuksien mukaan yhdenmukainen rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004⁽¹⁾ kanssa, kuten myös tarkastusjärjestelmä, jolla varmistetaan, että asianomaiset viinit ovat eritelmän mukaisia.
- (35) Jäsenvaltioiden olisi voitava periä maksu aiheutuneiden kulujen kattamiseksi, mukaan lukien tähän asetukseen perustuvat, suojaamista koskevien hakemusten käsittelystä, vastustuksesta, muutoshakemuksista ja peruutuspyynnöistä aiheutuneet kulut.
- (36) Uutta tarkastelumenettelyä ei pitäisi oikeusvarmuuden vuoksi soveltaa yhteisössä nykyisin voimassa oleviin alkuperänimityksiin ja maantieteellisiin merkintöihin. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi kuitenkin annettava komissiolle tiedoksi perustiedot ja säännökset, joiden perusteella tällaiset nimitykset ja merkinnät on hyväksytty kansallisella tasolla, ja jollei näitä tietoja toimiteta, alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä voisi menettää suojansa. Nykyisten alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen peruuttamisen olisi oikeusvarmuuden vuoksi oltava rajoitettua.
- (37) Laatu- ja politiikkaa säännellään kansallisella tasolla tietyissä jäsenvaltioissa kansallisten säännösten ja käytäntöjen mukaisesti. Kyseisiä säännöksiä ja käytäntöjä voidaan jatkaa.
- (38) Tiettyjä merkintöjä on käytetty yhteisössä perinteisesti, ja ne antavat kuluttajille viinien erityispiirteistä ja laadusta tietoja, jotka täydentävät alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä ilmeneviä tietoja. Tällaiset perinteiset merkinnät olisi voitava suojata yhteisössä sisämarkkinoiden toimivuuden ja rehellisen kilpailun varmistamiseksi sekä sen välttämiseksi, että kuluttajia johdettaisiin harhaan.
- (39) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden kuvauksella, nimityksellä ja esillepanolla voi olla merkittävä vaikutus niiden markkinoitavuuteen. Jäsenvaltioiden viinituotteiden merkintöjä koskevan lainsäädännön erot voivat haitata sisämarkkinoiden toimintaa.
- (40) Sen vuoksi olisi vahvistettava säännöt, joissa otetaan huomioon kuluttajien ja tuottajien oikeudet. Tästä syystä on tarpeen vahvistaa yhteisön merkintäsäännöt.
- (41) Säännöissä olisi veloitettava käyttämään eräitä merkintöjä tuotteen tunnistamiseksi myyntinimityksen perusteella ja eräiden tärkeiden tietojen antamiseksi kuluttajalle. Eräiden muiden valinnaisten tietojen käytöstä olisi myös säädettävä yhteisön tasolla.
- (42) Jollei muutoin säädetä, viinialan merkintäsääntöjen olisi täydennettävä myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY⁽²⁾ vahvistettuja sääntöjä, joita sovelletaan horisontaalisesti. Kokemusten mukaan merkintäsääntöjä ei ole useinkaan syytä eriyttää viinituotteen luokan mukaan. Sääntöjä olisi sen vuoksi periaatteessa sovellettava kaikkiin viiniluokkiin, myös tuontituotteisiin. Säännöissä olisi erityisesti sallittava rypälelajikkeen ja satovuoden merkitseminen viineihin, joilla ei ole alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää, edellyttäen että merkintöjen todenperäisyyttä ja seurantaan koskevia vaatimuksia ja poikkeuksia noudatetaan ja otetaan huomioon kuluttajille aiheutuvien sekaannusten mahdollisuus.
- (43) Yhteisön tasolla määriteltyihin viinialan tarpeisiin vastamista voidaan edelleen edistää jo olemassa olevien ja perustettavien tuottajaorganisaatioiden avulla. Niiden tuot-taman hyödyn olisi synnyttävä niiden jäsenilleen tarjoamiensa palvelujen laajuudesta ja tehokkuudesta. Sama

⁽¹⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1, oikaisu EUVL L 191, 28.5.2004, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 301/2008 (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 85).

⁽²⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2007/68/EY (EUVL L 310, 28.11.2007, s. 11).

- pätee myös toimialakohtaisiin organisaatioihin. Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä organisaatiot, jotka ovat tiettyjen yhteisön tasolla määriteltyjen vaatimusten mukaisia.
- (44) Jäsenvaltioiden olisi voitava panna täytäntöön toimialakoh-
taisten organisaatioiden tekemät päätökset viinien markki-
noiden toimivuuden parantamiseksi. Päätösten perusteella
ei pitäisi kuitenkaan voida toteuttaa menettelyjä, jotka
voivat vääristää markkinoita.
- (45) Yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen yhteisössä edellyttää
kauppajärjestelmän käyttöönottoa yhteisön ulkorajoilla.
Kauppajärjestelmän olisi sisällettävä tuontitullijärjestelmä,
ja sen pitäisi periaatteessa vakauttaa yhteisön markkinat.
Kauppajärjestelmän olisi perustuttava yhteisön kansainväli-
siin velvollisuuksiin ja erityisesti Maailman kauppajärjestön
(WTO) sopimuksista johtuviin velvollisuuksiin.
- (46) Kauppavirtojen seuranta liittyy ennen kaikkea hallinnoin-
tiin, joka olisi hoidettava joustavasti. Komission olisi sen
vuoksi tehtävä päätös todistuksia kokevista vaatimuksista
ottaen huomioon tuonti- ja vientitodistusten tarve kyseisten
markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti kyseisten tuotteiden
tuonnin seurannan kannalta. Todistuksia koskevat
yleiset edellytykset olisi kuitenkin vahvistettava tässä
asetuksessa.
- (47) Kun tuonti- ja vientitodistuksista säädetään, olisi säädettävä
myös vakuudesta niiden toimien toteuttamisen varmistami-
miseksi, joille tällaisia todistuksia myönnetään.
- (48) Tuontitullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista
muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla. Sisämark-
kina- ja tullimekanismi voi kuitenkin poikkeuksellisissa
olosuhteissa osoittautua riittämättömäksi. Tällöin yhteisön
olisi voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimen-
piteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa
tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä.
Toimenpiteiden olisi oltava yhteisön kansainvälisten velvol-
lisuuksien mukaisia.
- (49) Viinirypälemehun ja rypäleen puristemehun tuonnista
yhteisön markkinoille aiheutuvien mahdollisten epäsuotuis-
ten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi tällaisten
tuotteiden tuonnissa olisi tiettyjen ehtojen täytyessä
edellytettävä lisätuontitullia.
- (50) Viinimarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistami-
seksi ja erityisesti markkinahäiriöiden välttämiseksi olisi
säädettävä mahdollisuudesta kieltää sisäisen ja ulkoisen
jalostuksen menettelyn käyttö. Tällaista markkinoiden
hallintovälinettä on yleensä sovellettava nopeasti, jotta se
saavuttaisi tavoitteensa. Komissiolle olisi sen vuoksi
annettava asiaankuuluva toimivalta.
- (51) Kolmansista maista tuotaviin tuotteisiin olisi sovellettava
yhteisön sääntöjä, jotka koskevat tuoteluokkia, merkintöjä,
alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä. Niiden
mukana olisi oltava määrittyseloste.
- (52) On aiheellista antaa tietyin edellytyksin komissiolle valtuu-
det avata ja hallinnoida perustamissopimuksen mukaisesti
tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai neuvoston
antamista säädöksistä johtuvia tariffikiintiöitä.
- (53) Viinin ylituotanto on lisääntynyt yhteisössä, kun uusien
viljelmien siirtymävaiheen istutuskieltoa on rikottu. Yhteis-
össä on merkittävä määrä laittomia istutuksia, jotka
synnyttävät epätervettä kilpailua ja pahentavat viinialan
ongelmia.
- (54) Olisi erotettava toisistaan ennen 31 päivää elokuuta 1998
ja sen jälkeen toteutetut laittomat istutukset siltä osin kuin
kyseessä ovat tuottajien näihin aloihin liittyvät velvoitteet.
Ennen 1 päivää syyskuuta 1998 toteutetuille laittomille
istutuksille olisi annettava viimeinen tilaisuus säännönmu-
kaistamiseen asetuksen (EY) N:o 1493/1999 2 artiklan
3 kohdan mukaisin edellytyksin. Tämän asetuksen vastaa-
vaa säännöstä olisi näin ollen sovellettava takautuvasti.
- (55) Ennen 1 päivää syyskuuta 1998 laittomasti istutettuihin
aloihin ei ole tähän mennessä sovellettu raivausvelvoitetta.
Olisi säädettävä, että asianomaisten tuottajien on säännön-
mukaistettava alat suorittamalla niistä maksu. Jos kyseisiä
aloja ei ole säännönmukaistettu 31 päivään joulukuuta
2009 mennessä, tuottajien olisi raivattava ne omalla
kustannuksellaan. Tämän pakollisen raivausvaatimuksen
noudattamatta jättämisellä olisi oltava taloudellisia seura-
muksia.
- (56) Alat, jotka on istutettu kiellosta huolimatta 31 päivän
elokuuta 1998 jälkeen, olisi raivattava, mikä on asetuksessa
(EY) N:o 1493/1999 säädetty seuraamus. Tämän pakollisen
raivausvaatimuksen noudattamatta jättämisellä olisi oltava
taloudellisia seuraamuksia.
- (57) Siihen asti kun säännönmukaistamis- ja raivustoimenpiteet
pannaan täytäntöön, viiniä, joka on saatu kieltoa rikkoen
istutetuilta aloilta, joita ei ole säännönmukaistettu asetuksen
(EY) N:o 1493/1999 mukaisesti, ei saa saattaa markkinoille
muuten kuin tislattavaksi asianomaisten tuottajien kustan-
nuksella. Kyseisen säännön noudattamista voidaan valvoa
aikaisempaa paremmin, kun tuottajilta edellytetään tislau-
sopimusten esittämistä.
- (58) Vaikka uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskielto on
vaikuttanut jonkin verran viinimarkkinoiden tarjonnan ja
kysynnän tasapainoon, se on samanaikaisesti luonut esteitä
kilpailukykyisille tuottajille, jotka tarvitsevat joustavuutta
kasvaneeseen kysyntään vastaamiseksi.

- (59) Koska markkinatasapainoa ei ole vielä saavutettu ja koska raivausjärjestelmän kaltaisten liitännäistoimenpiteiden vaikutus näkyy viiveellä, on tärkeää pitää voimassa uusien viljelmien istutuskielto 31 päivään joulukuuta 2015, jolloin se olisi lopullisesti lakkautettava, jotta kilpailukykyiset tuottajat voivat vapaasti toimia markkinaedellytysten mukaisesti. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus jatkaa tätä kieltoa alueillaan 31 päivään joulukuuta 2018 saakka, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi.
- (60) Nykyinen mahdollisuus sallia uusia istutuksia emoviiniköynnösten varttamisoksien tuottamista varten taikka uusjaon tai pakkolunastuksen yhteydessä sekä kokeellista viininviljelyä varten, ei näyttäisi merkittävästi häiritsevän viinimarkkinoita, joten niiden olisi oltava edelleen sallittuja asianmukaisesti valvottuina.
- (61) Uudelleenistutusoikeuksia olisi edelleen myönnettävä tuottajille, jotka sitoutuvat raivaamaan vastaavan viiniköynnöstä kasvavan alan, koska tällaisten istutusten nettovaikutus tuotantoon on yleensä olematon.
- (62) Lisäksi jäsenvaltion olisi voitava sallia uudelleenistutusoikeuksien siirto toiselle tilalle, jos valvonta on riittävää ja siirto tehdään laadun parantamiseksi, siirto koskee emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatukseen tarkoitettuja aloja tai siirtoon liittyy tilan osan siirtäminen. Siirtojen olisi tapahduttava jäsenvaltion sisällä.
- (63) Olisi perustettava kansallisten tai alueellisten varantojen järjestelmä tarkoituksena parantaa viinintuotantopotentiaalin hallintaa ja edistää uudelleenistutusoikeuksien tehokasta käyttöä, mikä puolestaan lieventää väliaikaisen istutuskiellon vaikutusta.
- (64) Jotta jäsenvaltiot voisivat mukauttaa varantojen istutusoikeuksien käytön paikallisiin tarpeisiin, niillä olisi oltava laaja harkintavaltia varantojen hallinnossa edellyttäen, että valvonta on riittävää. Tähän olisi liitettävä mahdollisuus ostaa istutusoikeuksia varannon kartuttamiseksi sekä myydä istutusoikeuksia varannosta. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi edelleen sallittava olla soveltamatta varantojärjestelmää, jos ne voivat osoittaa niillä jo olevan tehokas järjestelmä istutusoikeuksien hallinnoimiseksi.
- (65) Erityisten etujen myöntäminen nuorille viinintuottajille voi helpottaa toiminnan aloittamisen lisäksi myös tilojen rakenteellista mukauttamista toiminnan aloittamisen jälkeen, ja tällaisille tuottajille olisi voitava myöntää oikeuksia varannoista korvauksetta.
- (66) Istutusoikeuksien haltijoiden olisi käytettävä oikeudet kohtuullisen ajan kuluessa voimavarojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamiseksi ja tarjonnan mukauttamiseksi kysyntään paremmin. Muutoin ne olisi siirrettävä tai jälleensirrettävä varantoon. Samoista syistä varantoon siirretyt oikeudet olisi myönnettävä kohtuullisen ajan kuluessa.
- (67) Jäsenvaltioihin, joissa ei ole sovellettu istutusoikeuksien järjestelyä 31 päivään joulukuuta 2007 mennessä, ei sen vuoksi tulisi soveltaa uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskieltoa.
- (68) Lisäliitännäistoimenpiteenä olisi otettava käyttöön raivausjärjestelmä tavoitteena luoda markkinaolosuhteisiin sopeutuva viiniala. Jos tuottaja katsoo, että joidenkin viljelyalojen olosuhteet eivät ole suotuisia elinkelpoiselle tuotannolle, tuottajalle olisi annettava mahdollisuus leikata kustannuksiaan ja poistaa kyseiset alat viinintuotannosta sekä harjoittaa asianomaisilla aloilla muuta toimintaa tai poistaa ne kokonaan maataloustuotannosta.
- (69) Kokemus on osoittanut, että jos raivauksen salliminen palkkiota vastaan jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi, toimenpide ja sen vaikutukset tarjontaan saattavat olla tehottomia. Tuottajien olisi sen vuoksi — päinvastoin kuin nykyjärjestelmässä — voitava yleisesti osallistua raivausjärjestelmään ja heillä olisi oltava yksinomainen oikeus päättää sen soveltamisesta. Tuottajille olisi myönnettävä viiniköynnösten raivaamisesta vastineeksi hehtaarikohtainen palkkio. Ne jäsenvaltiot, joissa tuotetaan alle 50 000 hehtolitraa viiniä vuodessa, olisi jätettävä raivausjärjestelmän ulkopuolelle, sillä ne eivät vaikuta merkittävästi yhteisön tuotantoon.
- (70) Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa puolueettomin perustein raivauspalkkion tasot komission määrittämien asteikkojen mukaisesti.
- (71) Raivattujen alojen vastuullisen käsittelyn varmistamiseksi palkkio-oikeuden edellytyksenä olisi oltava, että asianomainen tuottaja noudattaa sovellettavia ympäristösääntöjä. Jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, raivauspalkkiota tulisi vähentää samassa suhteessa.
- (72) Jäsenvaltioiden olisi ympäristöongelmien estämiseksi voitava kieltää raivaukset vuoristoalueilla, jyrkkärinteisillä alueilla ja joillakin pienten saarten alueilla sekä erityisedellytysten mukaisesti, kun kyseessä ovat ympäristönäkökohtat. Yhteisön syrjäisimpiä alueita koskevan politiikan mukaisesti raivausjärjestelmää ei sovelleta Azoreihin, Madeiraan eikä Kanariansaariin. Jäsenvaltioiden olisi voitava keskeyttää raivausjärjestelmän soveltaminen, kun raivatun alan yhteenlaskettu osuus on 8 prosenttia viiniköynnöstä kasvavasta alasta (10 prosenttia alueellisesti).
- (73) Jos jossakin jäsenvaltiossa raivattu ala ylittäisi 15 prosenttia sen koko viiniköynnöstä kasvavasta alasta, raivaus olisi voitava rajoittaa 15 prosenttiin kyseisessä jäsenvaltiossa, jotta vältetään raivausresurssien kohtuuton keskittyminen

muiden jäsenvaltioiden kustannuksella. Lisäksi raivaus olisi voitava lopettaa sellaisena vuonna, jona raivattu ala on 6 % koko viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

- (74) Raivattua maatalousalaa, jota aiemmin käytettiin viiniköynnösten viljelyyn, olisi pidettävä tilatukijärjestelmässä tukikelpoisena alana, ja sille olisi myönnettävä keskimääräistä alueellista tuotannosta irrotettua suoraa tukea, jonka enimmäismäärä ei talousarvioon liittyvistä syistä saisi ylittää tiettyä summaa.
- (75) Kansallisen tuen rajoittamaton myöntäminen voi vaarantaa yhtenäismarkkinoiden moitteettoman toiminnan. Viinialan yhteiseen markkinajärjestelyyn olisi sen vuoksi periaatteessa sovellettava valtiontukea koskevia perustamissopimuksen määräyksiä. Raivauspalkkiota ja eräisiin tukiohjelmiin liittyviä toimenpiteitä koskevissa säännöksissä ei kuitenkaan pitäisi sinänsä estää kansallisten tukien myöntämistä samaan tarkoitukseen.
- (76) Viinintuotantokyvyn hallinnan parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle omaa tuotantokyvyyden koskeva selvitys. Siihen sisältyvien tietojen olisi perustuttava viiniviljelyalarekisteriin, jota olisi ylläpidettävä ja päivitettävä säännöllisesti. Rekisteriä koskevat yksityiskohdaiset tiedot olisi vahvistettava komission täytäntöönpanoasetuksella. Sen vuoksi yhteisen viiniviljelyalarekisterin perustamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2392/86 ⁽¹⁾ olisi kumottava. Jotta jäsenvaltiot toimittaisivat selvityksen, tukea rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen olisi myönnettävä vain selvityksen toimittaneille jäsenvaltioille.
- (77) Viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden, rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien olisi toimitettava joka vuosi satoilmoitus, jotta asiaankuuluvien poliittisten ja hallinnollisten valintojen tekemiseksi olisi käytettävissä tarvittavat tiedot. Jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden kauppiaita ilmoittamaan vuosittain edellisestä sadosta kaupan pidetyt määrät. Rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien sekä muiden kauppiaiden kuin vähittäiskauppiaiden olisi ilmoitettava hallussaan olevan rypäleen puristemehun ja viinin määrät.
- (78) Olisi säädettävä, että kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvien tuotteiden mukana on oltava yhteisössä liikkeussa saateasiakirja, jotta niiden jäljitettävyys on riittävä erityisesti kuluttajansuojan kannalta.
- (79) Jotta perustelluissa kriisitapauksissa voitaisiin toimia myös vuoden 2012 tukiohjelmiin sisältyvän väliaikaisen

erityiselle tislaustoimenpiteelle annettavan tuen päätyttyä, jäsenvaltioiden olisi voitava antaa tukea erityiselle tislaustoimenpiteelle niin, että kokonaismäärärahat eivät ylitä 15 %:a jäsenvaltion vuosittaisten kansallisessa tukiohjelmassa varattujen määrärahojen vastaavasta arvosta. Tällaisesta tuesta olisi ilmoitettava komissiolle ja se olisi hyväksyttävä tämän asetuksen nojalla ennen sen myöntämistä.

- (80) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (81) Yhteisen rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvollisuuksista aiheutuvia menoja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (82) Jäsenvaltioiden ja komission olisi toimitettava toisilleen tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot.
- (83) Tässä asetuksessa säädettyjen velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi on tarpeen tehdä tarkastuksia ja soveltaa seuraamuksia, jos velvollisuuksia ei hoideta. Komissio olisi sen vuoksi valtuutettava antamaan säännöt, jotka koskevat myös aiheuttomasti suoritettujen maksujen takaisinperintää ja jäsenvaltioiden velvollisuuksia, jotka liittyvät tarkastuksista raportoimiseen.
- (84) Tämän asetuksen noudattamisen varmistamisen tulisi olla jäsenvaltioiden viranomaisten vastuulla, ja olisi vahvistettava järjestelyt, jotta komissio voi valvoa ja varmistaa noudattamisen.
- (85) Viinialan tilatukijärjestelmään sisällyttämistä koskevan säännöksen antamiseksi kaikkien aktiivisessa tuotannossa olevien viiniviljelyalojen olisi oltava tukikelpoisia tilatukijärjestelmässä, josta säädetään yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 ⁽⁴⁾.
- (86) Bulgarian, Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Romanian, Slovenian ja Slovakian viiniviljelijöiden olisi saatava hyötyä viinin tukiosuuden sisällyttämisestä tilatukijärjestelmään samoin edellytyksin kuin viiniviljelijät yhteisössä sen 30 päivän huhtikuuta

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1437/2007 (EUVL L 322, 7.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 293/2008 (EUVL L 90, 2.4.2008, s. 5).

⁽¹⁾ EYVL L 208, 31.7.1986, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1631/98 (EYVL L 210, 28.7.1998, s. 14).

2004 mukaisessa kokoonpanossa. Sen vuoksi viinin tukiosuuteen tilatukijärjestelmässä ei pitäisi soveltaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 a artiklassa esitettyä tukien lisäystä koskevaa aikataulua.

(87) Asetus (EY) N:o 1782/2003 ja maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa 17 päivänä joulukuuta 2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3/2008⁽¹⁾ olisi muutettava vastaavasti.

(88) Siirryttäessä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ja muiden viinialan asetusten järjestelyistä tässä asetuksessa vahvistettuihin järjestelyihin voi ilmetä vaikeuksia, joita ei käsitellä tässä asetuksessa. Tällaisen mahdollisuuden varalta komission olisi voitava toteuttaa tarvittavat siirtymätoimenpiteet. Komissiolla olisi myös oltava valtuudet ratkaista erityisiä käytännön ongelmia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan erityissäännöt, joita sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä I olevassa XII osassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen.

2. Tässä asetuksessa säädetään 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta:

- a) tukitoimenpiteistä;
- b) sääntelytoimenpiteistä;
- c) kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevista säännöistä;
- d) tuotantopotentiaalia koskevista säännöistä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan liitteessä I esitettyjä määritelmiä.

⁽¹⁾ EUVL L 3, 5.1.2008, s. 1.

II OSASTO

TUKITOIMENPITEET

I LUKU

Tukiohjelmat

1 jakso

Johdantosäännökset

3 artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat sitä, miten yhteisön varoja myönnetään jäsenvaltioille ja sitä, miten jäsenvaltioiden on käytettävä kyseisiä varoja kansallisissa tukiohjelmissa, jäljempänä 'tukiohjelmat', viinialan erityisten tukitoimenpiteiden rahoittamiseksi.

4 artikla

Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus

1. Tukiohjelmien on oltava yhteisön lainsäädännön mukaisia ja johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja painopisteiden kanssa.

2. Jäsenvaltiot ovat vastuussa tukiohjelmissa, ja niiden on varmistettava, että tukiohjelmat ovat sisäisesti johdonmukaisia ja että ne laaditaan ja pannaan täytäntöön puolueettomasti ottaen huomioon asianomaisten tuottajien taloudellinen tilanne ja tarve välttää tuottajien perusteetonta eriarvoista kohtelua.

Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että tarvittavista tarkastuksista ja seuraamuksista säädetään ja että ne suoritetaan, jollei tukiohjelmaa ole noudatettu.

3. Tukea ei myönnetä:

- a) tutkimushankkeisiin tai toimenpiteisiin tutkimushankkeiden tukemiseksi;
- b) toimenpiteisiin, jotka sisältyvät asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisiin jäsenvaltioiden maaseudun kehittämisohjelmiin.

2 jakso

Tukiohjelmien toimittaminen ja sisältö

5 artikla

Tukiohjelmien toimittaminen

1. Kunkin liitteessä II tarkoitettujen tuottajajäsenvaltion on toimitettava ensimmäisen kerran viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2008 komissiolle ehdotus viisivuotiseksi tukiohjelmaksi, joka sisältää tämän luvun mukaisia toimenpiteitä.

Tukiohjelmien tukitoimenpiteet on laadittava jäsenvaltion sopivimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla. Tukiohjelmasta on ennen sen komissiolle jättämistä järjestettävä kuuleminen toimivaltaisten viranomaisten ja asianmukaisen alueellisen tason organisaatioiden kanssa.

Kukin jäsenvaltio voi toimittaa yhden tukiohjelmaehdotuksen, joka voi olla mukautettu alueellisten erityispiirteiden mukaan.

2. Tukiohjelmaa voi soveltaa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun se on toimitettu komissiolle.

Jos toimitettu ohjelma ei ole tässä jaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen, komissio ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Tällöin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkistettu tukiohjelma. Tarkistettua tukiohjelmaa voi soveltaa kahden kuukauden kuluttua sen tiedoksi antamisesta, ellei se ole vieläkin yhteensopimaton, missä tapauksessa sovelletaan tätä alakohtaa.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioiden toimittamien tukiohjelmien muutoksiin.

4. Jäljempänä olevaa 6 artiklaa ei sovelleta, jos jäsenvaltion ainoa tukiohjelmatoimenpide käsittää 9 artiklassa tarkoitettujen tilatukijärjestelmään tehtävän tukioikeuksien siirron. 21 artiklaa sovelletaan tällaisessa tapauksessa yksinomaan sen 1 kohdan osalta ja vain sen vuoden osalta, jona varainsiirto tapahtuu.

6 artikla

Tukiohjelmien sisältö

Tukiohjelmiin on sisällyttävä seuraavaa:

- ehdotettujen toimenpiteiden yksityiskohtainen kuvaus ja määrälliset tavoitteet;
- kuulemisten tulokset;
- arvio ohjelman teknisistä, taloudellisista, ympäristöllisistä ja sosiaalisista vaikutuksista;
- toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu;

- yleinen rahoitus selvitys, josta ilmenevät käytettävät määrärahat ja suunniteltu määrärahojen alustava kohdentaminen eri toimenpiteisiin liitteessä II esitettyjen enimmäismäärien rajoissa;
- seurannassa ja arvioinnissa käytettävät perusteet ja määrälliset indikaattorit sekä tukiohjelman asianmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi toteutettavat toimet;
- tukiohjelman täytäntöönpanosta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja laitokset.

7 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet

- Tukiohjelmiin sisältyy yksi tai useampia seuraavista toimenpiteistä:
 - 9 artiklan mukainen tilatukijärjestelmän tuki;
 - 10 artiklan mukainen menekinedistäminen;
 - viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen 11 artiklan mukaisesti;
 - rypäleiden korjaaminen raakana 12 artiklan mukaisesti;
 - sijoitusrahastot 13 artiklan mukaisesti;
 - satovakuutus 14 artiklan mukaisesti.
 - 15 artiklan mukaiset investoinnit;
 - 16 artiklan mukainen sivutuotteiden tislauk;
 - 17 artiklan mukainen viinin tislaminen alkoholijuomaksi;
 - 18 artiklan mukainen erityinen tislaustoimenpide;
 - 19 artiklan mukainen tiivistetyn rypäleen puristemehun käyttö;
- Tukiohjelmiin ei saa sisältyä muita kuin 9–19 artiklassa lueteltuja toimenpiteitä.

8 artikla

Tukiohjelmiä koskevat yleissäännöt

- Liitteessä II esitetään käytettävissä olevien yhteisön varojen jakautuminen ja talousarviorajat.
- Yhteisön tukea voidaan myöntää ainoastaan 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukiohjelmien toimittamisen jälkeen aiheutuneisiin tukikelpoisiin menoihin.

3. Jäsenvaltiot eivät saa osallistua yhteisön tukiohjelmissä rahoittamien toimenpiteiden kustannuksiin.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 10, 14 ja 15 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin valtiontukea koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti.

Valtiontukea koskevilla yhteisön säännöissä vahvistettua tuen enimmäismäärää sovelletaan julkisen rahoituksen kokonaismäärään, johon sisältyy sekä yhteisön että kansallinen rahoitus.

3 jakso

Erityiset tukitoimenpiteet

9 artikla

Tilatukijärjestelmä ja tuki viininviljelijöille

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea viininviljelijöille myöntämällä heille asetuksen N:o (EY) 1782/2003 III osaston 3 luvun mukaisia tukioikeuksia kyseisen asetuksen VII liitteessä olevan O kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, on sisällytettävä tämä tuki tukiohjelmiinsa, myös tilatukijärjestelmään tehtävien myöhempien varainsiirtojen osalta, muuttamalla kyseisiä ohjelmia 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Kun 1 kohdan mukainen tuki on myönnetty, se:

- jää tilatukijärjestelmään eikä ole enää käytettävissä eikä sitä anneta käyttöön 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimenpiteisiin, jotka on lueteltu tämän asetuksen 10–19 artiklassa tukiohjelmien tulevana toimintavuosina;
- vähentää vastaavassa suhteessa tämän asetuksen 10–19 artiklassa luetelluille toimenpiteille käytettävissä olevia määrärahoja tukiohjelmissä.

10 artikla

Menekinedistäminen kolmansien maiden markkinoilla

1. Tämän artiklan mukainen tuki kattaa kolmansissa maissa toteutettavat yhteisön viinejä koskevat tiedotus- ja menekinedistämistoimet, joilla parannetaan yhteisön viinien kilpailukykyä kyseisissä maissa.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettut toimet koskevat viinejä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä tai joihin on merkitty rypälelajike.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin voi kuulua ainoastaan

- PR-toimintaa ja myynninedistämistä tai mainontaa, jossa korostetaan erityisesti yhteisön tuotteiden hyviä ominaisuuksia, etenkin laatua, turvallisuutta tai ympäristöystävällisyyttä;
- osallistumista kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin, messuihin tai näyttelyihin;
- tiedotuskampanjoita erityisesti yhteisön alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja luonnonmukaisen tuotannon järjestelmistä;
- laajempien markkinointimahdollisuuksien kannalta tarpeellisia uusia markkinoita koskevat tutkimukset;
- myynninedistämisen- ja tiedotustoimien tulosten arviointitutkimuksia.

4. Yhteisön rahoitusosuus on menekinedistämistoimissa enintään 50 prosenttia tukikelpoisista menoista.

11 artikla

Viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen

1. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvien toimenpiteiden tarkoituksena on parantaa viinintuottajien kilpailukykyä.

2. Viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä tuetaan tämän artiklan mukaisesti vain, jos jäsenvaltiot toimittavat tuotantokykyään koskevan selvityksen 109 artiklan mukaisesti.

3. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen myönnettävä tuki voi kattaa ainoastaan yhden tai useamman seuraavista toimista:

- uusiin lajikkeisiin siirtyminen, joka voi tapahtua myös uudelleen varttamalla;
- viinitilojen siirtäminen;
- viinitilan hoitotekniikoiden parantaminen.

Tukea ei voida myöntää tavanomaiseen uudistamiseen yli-ikäisillä viinitiloilla.

4. Tuki viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen voidaan myöntää ainoastaan seuraavilla tavoilla:

- tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaaminen;
- rakenneuudistuksesta ja uusiin lajikkeisiin siirtymisestä aiheutuviin kustannuksiin osallistuminen.

5. Kun kyseessä on 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuneiden tulomenetyksien korvaaminen, korvaus voi olla enintään 100 prosenttia asianomaisista menetyksistä, ja se voidaan myöntää jommallakummalla seuraavista tavoista:

- a) sen estämättä, mitä V osaston II luvussa säädetään, vanhojen ja uusien viiniköynnösten samanaikaiselle esiintymiselle myönnetty lupa, joka voi olla voimassa enintään kolme vuotta kestävän vahvistetun kauden, voi olla voimassa enintään istutusoikeuksia koskevan siirtymäjärjestelyn päättämiseen saakka;
- b) taloudellinen korvaus.

6. Yhteisön rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen todellisista kustannuksista voi olla enintään 50 prosenttia. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006⁽¹⁾ mukaisiksi lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla yhteisön rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen kustannuksista voi olla enintään 75 prosenttia.

12 artikla

Rypäleiden korjaaminen raakana

1. Tämän artiklan soveltamiseksi rypäleiden raakana korjaamisella tarkoitetaan raakojen rypäleterttujen hävittämistä tai poistamista kokonaan siten, että kyseiseltä alalta ei tule lainkaan satoa.

2. Rypäleiden raakana korjaamiseen myönnettävällä tuella pyritään palauttamaan tarjonnan ja kysynnän tasapaino yhteisön viinimarkkinoilla markkinakriisien ehkäisemiseksi.

3. Tuki rypäleiden raakana korjaamiseen voidaan myöntää kiinteämääräisenä hehtaaritukena, jonka asianomainen jäsenvaltio määrittää.

Tuki voi olla enintään 50 prosenttia rypäleterttujen hävittämisestä tai poistamisesta aiheutuvien suorien kustannusten ja tulomenetyksien summasta.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on otettava käyttöön puolueettomiin perusteisiin perustuva järjestelmä varmistaakseen, ettei rypäleiden raakana korjaaminen johda siihen, että yksittäisen viinintuottajan saama korvaus ylittää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua enimmäismäärää.

13 artikla

Sijoitusrahastot

1. Sijoitusrahastojen perustamiseen tarkoitettua tuella autetaan tuottajia, jotka haluavat ottaa vakuutuksen markkinaheilahteluja vastaan.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1989/2006 (EUVL L 411, 30.12.2006, s. 6).

2. Sijoitusrahastojen perustamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää väliaikaisena ja alenevana tukena rahaston hallintokustannusten kattamiseksi.

14 artikla

Satovakuutus

1. Satovakuutukseen myönnettävällä tuella suojataan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaiseläimet vaikuttavat niihin.

2. Satovakuutusta varten voidaan myöntää tukea yhteisön taloudellisenä tukena, joka saa olla enintään:

- a) 80 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetyksien varalta;
- b) 50 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut seuraavien varalta:
- i) a alakohdassa tarkoitettua menetyksiä ja muut epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset;
- ii) eläinten, kasvitautien tai tuholaisien aiheuttamat menetykset.

3. Tukea voidaan myöntää satovakuutusta varten vain, jos asianomaiset vakuutuskorvaukset eivät korvaa tuottajalle yli sataa prosenttia tulomenetyksistä ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja on mahdollisesti saanut muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tukijärjestelmistä.

4. Satovakuutukseen myönnettävä tuki ei saa vääristää vakuutusmarkkinoiden kilpailua.

15 artikla

Investoinnit

1. Tukea voidaan antaa sellaisille aineellisille tai aineettomille investoinneille viininvalmistuslaitteisiin, viininvalmistamojen infrastruktuuriin ja viinin kaupan pitämiseen, jotka parantavat yrityksen yleistä suorituskykyä ja koskevat yhtä tai useampaa seuraavista:

- a) liitteessä IV tarkoitettujen tuotteiden tuotanto tai kaupan pitäminen;
- b) liitteessä IV tarkoitettuihin tuotteisiin liittyvä uusien tuotteiden, prosessien tai teknologioiden kehittäminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu enimmäistuki rajoitetaan koskemaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY⁽¹⁾ tarkoitettuja mikro- ja pien-yrityksiä sekä keskisuuria yrityksiä. Kokorajoitusta ei sovelleta enimmäistuen osalta Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, Ranskan merentakaisen departementtien ja Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 18 päivänä syyskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1405/2006⁽²⁾ tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten alueilla. Enimmäistuki-intensiteetti puolitetaan, kun on kyse suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevan I osaston 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

Tukea ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi myönnettävää valtiontukea koskeissa yhteisön suuntaviivoissa.

3. Tukikelpoisiksi menoiksi ei lasketa asetuksen (EY) N:o 1698/2005 71 artiklan 3 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuja menoja.

4. Yhteisön rahoitusosuuteen tukikelpoisista investointikustannuksista sovelletaan seuraavia tuen enimmäismääriä:

- a) 50 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisiksi lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla;
- b) 40 prosenttia muilla kuin lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla;
- c) 75 prosenttia unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 30 päivänä tammikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006⁽³⁾ mukaisiksi syrjäisimmiksi alueiksi luokitelluilla alueilla;
- d) 65 prosenttia asetuksessa (EY) N:o 1405/2006 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten alueilla.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen sovelletaan tarvittavin muutoksin asetuksen (EY) N:o 1698/2005 72 artiklaa.

16 artikla

Sivutuotteiden tislautus

1. Tukea voidaan myöntää viiniytämisen sivutuotteiden vapaaehtoiseen tai pakolliseen tislaukseen, joka on suoritettu liitteessä VI olevassa D kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Myönnettävän tuen määrä vahvistetaan tuotetun alkoholin tilavuusprosenttia ja hehtolitralta kohti. Tukea ei makseta

⁽¹⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 42, 14.2.2006, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1276/2007 (EUVL L 284, 30.10.2007, s. 11).

tislattavissa sivutuotteissa olevalle alkoholimäärälle, joka ylittää 10 prosenttia tuotetun viinin sisältämästä alkoholimäärästä.

2. Tuen enimmäismäärät perustuvat keräys- ja käsittelykustannuksiin ja ne vahvistetaan 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna tuetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

17 artikla

Viinin tislaminen alkoholijuomaksi

1. Tukea voidaan myöntää hehtaarikohtaisena tukena 31 päivään heinäkuuta 2012 saakka tuottajille, joiden tuottama viini tislataan alkoholijuomaksi.

2. Ennen tuen myöntämistä on esitettävä asiaankuuluvat viinin tislaukseen liittyvät sopimukset sekä todisteet tislaukseen toimittamisesta.

18 artikla

Erityinen tislaustoimenpide

1. Tukea voidaan myöntää 31 päivään heinäkuuta 2012 saakka vapaaehtoisista tai pakollista tislaustoimenpidettä varten jäsenvaltioiden päätöksestä perustelluissa kriisitapauksissa ylijäämien vähentämiseksi tai poistamiseksi ja samalla saatavuuden jatkuvuuden turvaamiseksi sadosta toiseen.

2. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna tuetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

4. Erityistä tislaustoimenpidettä varten käytettävien määrärahojen osuus ei saa ylittää seuraavia prosenttiosuuksia liitteessä II vahvistetuista käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista jäsenvaltiota kohti kyseisenä talousarviovuonna:

- 20 prosenttia vuonna 2009;
- 15 prosenttia vuonna 2010;
- 10 prosenttia vuonna 2011;
- 5 prosenttia vuonna 2012.

5. Jäsenvaltiot voivat lisätä erityistä tislaustoimenpidettä varten käytettävissä olevia määrärahoja 4 kohdan mukaisten vuosittaisien enimmäismäärien yli antamalla käyttöön kansallisia määrä-

rahoja seuraavissa rajoissa (ilmaistuna prosentteina 4 kohdassa esitetystä vastaavasta vuosittaisesta ylärajasta):

- 5 prosenttia viinivuonna 2010;
- 10 prosenttia viinivuonna 2011;
- 15 prosenttia viinivuonna 2012;

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kansallisten määrärahojen lisäyksestä, ja sille on saatava komission hyväksyntä ennen kuin kyseiset varat ovat käytettävissä.

19 artikla

Tiivistetyn rypäleen puristemehun käyttäminen

1. Tukea voidaan myöntää 31 päivään heinäkuuta 2012 viinintuottajille, jotka käyttävät tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua lisätäkseen tuotteiden luonnollista alkoholipitoisuutta liitteessä V säädettyjen edellytysten mukaisesti.
2. Myönnettävän tuen määrä vahvistetaan potentiaalisen alkoholipitoisuuden tilavuusprosenttia ja väkevöimiseen käytettyä puristettua rypälemehuhehtolitraa kohti.
3. Tälle toimenpiteelle eri viininviljelyvyöhykkeillä myönnettävän tuen enimmäismäärät vahvistetaan 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti.

20 artikla

Täydentävät ehdot

Jos viljelijän todetaan milloin tahansa kolmen vuoden aikana rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevassa tukiohjelmassa maksettujen tukien suorittamisesta tai milloin tahansa yhden vuoden aikana rypäleiden raakana korjaamista koskevassa tukiohjelmassa maksettujen tukien suorittamisesta jättäneen noudattamatta tilallaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 3–7 artiklassa tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia tai hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta viljelijästä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena, tukea alennetaan tai se peruutetaan osittain tai kokonaan noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja viljelijä on tapauksen mukaan velvoitettava maksamaan se takaisin kyseisissä säännöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

4 jakso

Yleiset säännökset

21 artikla

Kertomukset ja arviointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain ja ensimmäisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2010 mennessä

kertomus tukiohjelmaan kuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanosta edellisenä varainhoitovuonna.

Kertomuksissa on lueteltava ja kuvattava toimenpiteet, joille on myönnetty tukiohjelmissa yhteisön tukea, ja erityisesti annettava tietoa 10 artiklassa tarkoitettun menekinedistämistoimenpiteen täytäntöönpanosta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 päivään maaliskuuta 2011 mennessä ja toisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2014 mennessä arviointi tukiohjelman kustannuksista ja tuloksista sekä suunnitelma niiden tehokkuuden parantamiseksi.

Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 10 artiklassa tarkoitettun menekinedistämistoimenpiteen täytäntöönpanosta.

22 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän luvun täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat koskea erityisesti:

- a) tukiohjelmien esitysmuotoa;
- b) tukiohjelmien muuttamista sen jälkeen, kun ne ovat tulleet sovellettaviksi;
- c) 10–19 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä;
- d) edellytyksiä, jotka koskevat yhteisön varoista tulevan tuen julkaisemista ja siitä tiedottamista;
- e) raportointia koskevia sääntöjä.

II LUKU

Määrärahojen siirto

23 artikla

Määrärahojen siirto maaseudun kehittämiseen

1. Varainhoitovuodesta 2009 alkaen asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja maatalousmarkkinoiden sääntelemiseksi tehtäviä interventiotoimenpiteitä varten 2 kohdassa vahvistetut määrät, jotka perustuvat asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisiin aiempiin menoihin, ovat käytettävissä kalenterivuositain yhteisön lisävaroina viinin tuotantoalueilla asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti rahoitettavissa maaseudun kehittämissuunnitelmissa toteutettavia toimenpiteitä varten.

2. Seuraavina kalenterivuosina käytettävissä ovat seuraavat määrät:

- 2009: 40,5 miljoonaa euroa,
- 2010: 80,9 miljoonaa euroa,
- Vuodesta 2011: 121,4 miljoonaa euroa.

3. Edellä olevassa 2 kohdassa vahvistetut määrät jaetaan jäsenvaltioille liitteen III mukaisesti.

Jäsenvaltiot, joille ei ole merkitty liitteessä III olevaan nykyiseen taulukkoon määriä niiden määrien pienyyden vuoksi, jotka muuten johtuisivat liitteen III määrien määrittämiseksi sovelletun jakoperusteen soveltamisesta (vähemmän kuin 2,5 miljoonaa euroa siirrettäväksi vuonna 2009), voivat päättää siirtää tällä hetkellä liitteeseen II sisältyvät määrät kokonaan tai osittain liitteeseen III käytettäväksi omissa maaseudun kehittämissänsä. Tällöin asianomaiset jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle siirrosta 30 päivään kesäkuuta 2008 mennessä, ja komissio muuttaa 2 kohdan sekä liitteet II ja III vastaavasti.

III OSASTO

SÄÄNTELYTOIMENPITEET

I LUKU

Yleissäännöt

24 artikla

Viiniköynnöslajikkeiden luokittelu

1. Jäsenvaltioiden on luokiteltava viiniköynnöslajikkeet, joita niiden alueella saa istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten, jollei 2 kohdasta muuta johdu.

Jäsenvaltiot voivat luokitella ainoastaan rypälelajikkeet, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) kyseinen lajike kuuluu *Vitis vinifera* -lajiin tai on peräisin *Vitis vinifera* -lajin ja muiden *Vitis*-suvun lajien välisestä risteytyksestä.
- b) kyseinen lajike ei kuulu seuraaviin lajikkeisiin: Noah, Othello, Isabelle, Jacques, Clinton ja Herbemont.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua luokittelusta poistetaan viiniköynnöslajike, sen raivaus on suoritettava 15 vuoden kuluessa luokittelusta poistamisesta.

2. Jäsenvaltioille, joiden viinintuotanto on enintään 50 000 hehtolitraa viinivuodessa, laskettuna viiden edeltävän viinivuoden keskituotoksesta, myönnetään vapautus 1 kohdassa tarkoitettua luokitteluvaihtoehtoa.

Myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa saa kuitenkin istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa

viininvalmistusta varten ainoastaan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisia rypälelajikkeita.

3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisestä ja toisesta alakohdasta sekä 2 kohdan toisesta alakohdasta poiketen seuraavien viiniköynnöslajikkeiden istutus, uudelleenistutus ja varttaminen on sallittua tieteellisiin ja kokeellisiin tarkoituksiin:

- a) luokittelemattomat viiniköynnöslajikkeet 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta;
- b) muut kuin 1 kohdan a ja b alakohdan mukaiset viiniköynnöslajikkeet 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta.

4. Alat, joille on istutettu 1–3 kohdan vastaisesti viinintuotantoon tarkoitettuja viiniköynnöslajikkeita, on raivattava.

Tällaisia aloja ei ole kuitenkaan pakko raivata, jos kyseinen tuotanto on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan oman talouden käyttöön.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuottajat noudattavat 1–4 kohdan säännöksiä.

25 artikla

Tuotanto ja kaupan pitäminen

1. Liitteessä IV luetellut, yhteisössä tuotetut tuotteet on valmistettava 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti luokiteltavista viiniryppälelajikkeista.

2. Liitteessä IV vahvistettuja rypäletuotteiden luokkien nimityksiä saa käyttää yhteisössä ainoastaan sellaisen tuotteen kaupan pitämisessä, joka on mainitussa liitteessä vahvistettujen edellytysten mukainen.

Sen estämättä, mitä 59 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että ilmaisua 'viini' käytetään, jos:

- a) se on hedelmän nimeen liitettyä yhdysnimikkeen muodossa muiden hedelmien kuin rypäleiden käymisestä saatujen tuotteiden pitämisessä kaupan; tai
- b) se on osa yhdysnimeä.

Liitteessä IV esitettyjä viiniluokkia vastaavien tuotteiden kanssa ei saa aiheutua sekaannusta.

3. Liitteessä IV lueteltuja rypäletuotteiden luokkia voidaan muuttaa 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti.

4. Edellä olevan 24 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan tarkoitettuja viiniköynnöslajikkeista saatua viiniä, joka ei vastaa mitään liitteessä IV vahvistetuista luokista, saa käyttää ainoastaan

viinintuottajan oman talouden kulutukseen, viinietikan valmistukseen tai tislaukseen, lukuun ottamatta pulloitetuja viinejä, jotka voidaan todistaa pulloitetuiksi ennen 1 päivää syyskuuta 1971.

II LUKU

Viinivalmistusmenetelmät ja rajoitukset

26 artikla

Soveltamisala

Tämä luku koskee sallittuja viinivalmistusmenetelmiä ja rajoituksia, joita sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotannossa ja kaupan pitämisessä sekä menettelyä, jota noudattaen kyseisistä menetelmistä ja rajoituksista päätetään.

27 artikla

Viinivalmistusmenetelmät ja rajoitukset

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita yhteisössä tuotettaessa ja säilytettäessä saa käyttää vain yhteisön lainsäädännössä sallittuja viinivalmistusmenetelmiä, joista on säädetty liitteessä V tai joista päätetään 28 ja 29 artiklan mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta

- viinirypälemehuun ja tiivistettyyn viinirypälemehuun;
 - viinirypälemehun valmistukseen tarkoitettuun rypäleen puristemehuun ja tiivistettyyn rypäleen puristemehuun.
2. Viinivalmistusmenetelmiä saa käyttää ainoastaan kyseisten tuotteiden asianmukaiseen valmistukseen, säilytykseen tai jälkikäsittelyyn.
3. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet on tuotettava yhteisössä noudattaen liitteessä VI vahvistettuja rajoituksia.
4. Yhteisössä ei saa pitää kaupan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, jotka on valmistettu viinivalmistusmenetelmällä, joka ei ole sallittu yhteisössä tai tapauksen mukaan kansallisella tasolla, tai jotka ovat liitteessä VI vahvistettujen rajoitusten vastaisia.

28 artikla

Jäsenvaltion päättämät tiukemmat säännöt

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa joidenkin viinivalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käytön ja säätää tiukemmista rajoituksista yhteisön lainsäädännössä sallituille, alueellaan tuotetuille viineille vahvistaakseen suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien sekä

kuohuviinien ja väkevien viinien olennaisten ominaisuuksien säilymistä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä rajoitukset ja kiellot komissiolle, joka antaa ne tiedoksi muille jäsenvaltioille.

29 artikla

Viinivalmistusmenetelmien ja rajoitusten salliminen

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantoon ja säilyttämiseen liittyvien viinivalmistusmenetelmien ja rajoitusten sallimisesta päätetään 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, liitteessä V siihen kuuluvien tuotteiden osalta vahvistettuja väkevöimistä, happamuuden lisäämistä ja happamuuden vähentämistä koskevia viinivalmistusmenetelmiä sekä liitteessä VI lueteltuja rajoituksia lukuun ottamatta.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten viinivalmistusmenetelmien, jotka eivät ole sallittuja, koekäytön 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavien edellytyksin.

30 artikla

Sallimisen perusteet

Kun komissio sallii viinivalmistusmenetelmän 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, se

- ottaa huomioon Kansainvälisen viinijärjestön (OIV) suosittelemat ja julkaisemat viinivalmistusmenetelmät ja sellaisten viinivalmistusmenetelmien, jotka eivät ole vielä sallittuja, koekäytön tulokset;
- ottaa huomioon ihmisten terveyden suojelemisen;
- ottaa huomioon mahdolliset riskit siitä, että kuluttajia johdetaan harhaan odotusten ja käsitysten suhteen, sekä tällaisten riskien poistamiseen käytettävien tiedotusmenetelmien saatavuuden ja käytettävyyden;
- varmistaa, että viinin luonnolliset ja olennaiset ominaisuudet säilyvät eikä asianomaisen tuotteen koostumus muutu merkittävästi;
- varmistaa, että ympäristöstä huolehtimisen osalta noudetaan hyväksyttävää vähimmäistasoa;
- noudattaa liitteessä V ja VI vahvistettuja viinivalmistusmenetelmiä ja rajoituksia koskevia yleisiä sääntöjä.

31 artikla

Määrittäminen

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden koostumuksen määrittämiseksi käytettävät menetelmät ja säännöt, joiden perusteella voidaan todeta, onko tuotteita käsitelty

sallittujen viinivalmistusmenetelmien vastaisesti, ovat OIV:n suosittelemat ja julkaisemat määritysmenetelmät ja säännöt.

Jos OIV ei ole suositellut ja julkaissut mitään menetelmiä tai sääntöjä, menetelmät ja säännöt vahvistetaan 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Ennen sääntöjen vahvistamista käytetään asianomaisen jäsenvaltion sallimia menetelmiä ja sääntöjä.

32 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän luvun sekä liitteiden V ja VI täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jollei mainituissa liitteissä toisin säädetä.

Nämä toimenpiteet voivat koskea erityisesti:

- a) säännöksiä, joiden mukaan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 liitteessä IV lueteltuja yhteisön viinivalmistusmenetelmiä pidetään sallittuina viinivalmistusmenetelminä;
- b) kuohuviinien, laatukuohuviinien ja maustettujen laatukuohuviinien sallittuja valmistusmenetelmiä ja rajoituksia väkevöiminen, happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen mukaan lukien;
- c) väkevien viinien sallittuja valmistusmenetelmiä ja rajoituksia;
- d) rypäleen puristemehun ja viinin sekoittamista ja leikkaamista koskevia säännöksiä liitteessä VI olevan C kohdan edellytysten mukaisesti;
- e) viinivalmistusmenetelmissä käytettyjen aineiden puhtaus- ja tunnistetietoja, jollei niistä ole yhteisön sääntöjä;
- f) sallittujen viinivalmistusmenetelmien toteuttamista koskevia hallinnollisia sääntöjä;
- g) tuotteiden, jotka eivät ole 27 artiklan mukaisia, hallussapitoa, liikkuvuutta ja käyttöä koskevat edellytykset, mahdolliset kyseisen artiklan vaatimuksia koskevat poikkeukset sekä perusteet, joiden tarkoituksena on estää yksittäisissä tapauksissa liiallinen ankaruus;
- h) edellytykset, joilla jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten tuotteiden hallussapidon, liikkuvuuden ja käytön, jotka eivät ole tämän luvun muiden säännösten kuin 27 artiklan mukaisia tai tämän luvun täytäntöönpanosäännösten mukaisia.

III LUKU

Alkuperänimitykset, maantieteelliset merkinnät ja perinteiset merkinnät

33 artikla

Soveltamisala

1. IV ja V luvussa vahvistettuja, alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja perinteisiä merkintöjä koskevia sääntöjä sovelletaan liitteessä IV olevaan 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 ja 16 kohtaan.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen perustana on:
 - a) seuraavien tahojen oikeutettujen etujen suojeleminen:
 - i) kuluttajat ja
 - ii) tuottajat;
 - b) kyseisten tuotteiden yhteisten markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen;
 - c) laatutuotteiden tuotannon edistäminen niin, että sallitaan kansalliset laatupoliittiset toimenpiteet.

IV LUKU

Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät

1 jakso

Määritelmät

34 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:
 - a) 'alkuperänimityksellä' tarkoitetaan alueen, tietyn paikan tai poikkeustapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:
 - i) sen laatu ja ominaisuudet johtuvat olennaisesti tai yksinomaan tietyistä maantieteellisistä ympäristöistä luontoineen ja inhimillisine tekijöineen;
 - ii) sen tuotannossa käytetyt rypäleet tulevat yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;
 - iii) sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella;
 - iv) se on saatu *Vitis vinifera* -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista;

- b) 'maantieteellisellä merkinnällä' tarkoitetaan alueen, tietyn paikan tai poikkeustapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:
- jolla on määrätty laatu, maine tai muita ominaisuuksia, jotka johtuvat tästä maantieteellisestä alkuperästä,
 - vähintään 85 prosenttia sen tuotannossa käytetyistä rypäleistä tulee yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;
 - sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella;
 - se on saatu *Vitis vinifera* -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista tai mainitun lajin ja muiden *Vitis*-suvun lajien välisestä risteytyksestä.

2. Tiettyjä perinteisesti käytettyjä nimiä pidetään alkuperänimityksinä, jos ne

- kuvaavat viiniä;
- viittaavat maantieteelliseen nimeen;
- ovat 1 kohdan a alakohdan i-iv alakohdan vaatimusten mukaisia;
- käyvät läpi menettelyn, jossa myönnetään tässä luvussa vahvistettu alkuperänimitysten tai maantieteellisen merkintöjen suoja.

3. Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät, mukaan luettuina kolmansissa maissa sijaitseviin maantieteellisiin alueisiin liittyvät nimitykset ja merkinnät, voidaan suojata yhteisössä tässä luvussa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2 jakso

Suojan hakeminen

35 artikla

Suojahakemusten sisältö

1. Hakemuksen, joilla haetaan nimelle suojaa alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, on sisällettävä tekninen asiakirja, jossa on

- suojattava nimi;
- hakijan nimi ja osoite;
- 2 kohdassa tarkoitettu eritelmä;
- yhtenäinen asiakirja, jossa esitetään yhteenveto 2 kohdassa tarkoitettua eritelmästä.

2. Eritelmän tarkoituksena on antaa asianomaisille osapuolille mahdollisuus tarkistaa alkuperänimitykseen tai maantieteelliseen merkintään liittyvät tuotantoedellytykset.

Siinä on oltava vähintään

- suojattava nimi;
- viinin (viinien) kuvaus;
 - viineistä, joilla on alkuperänimitys, niiden tärkeimmät analyttiset ja aistinvaraiset ominaisuudet;
 - viineistä, joilla on maantieteellinen merkintä, niiden tärkeimmät analyttiset ominaisuudet sekä arviointi tai ilmoitus niiden aistinvaraisista ominaisuuksista;
- viinin (viinien) valmistuksessa mahdollisesti käytettävät erityiset viininvalmistusmenetelmät ja viinin (viinien) valmistusta koskevat rajoitukset;
- asianomaisen maantieteellisen alueen rajaus;
- enimmäistuotos hehtaaria kohden;
- maininta rypälelajikkeesta tai -lajikkeista, joista viini (viinit) on saatu;
- tiedot 34 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tai tarvittaessa 34 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettua yhteydestä;
- yhteisön tai kansallisissa säännöksissä vahvistetut vaatimukset tai, jos jäsenvaltiot niin säätävät, suojattua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää hallinnoivan organisaation vahvistamat vaatimukset, ottaen huomioon, että vaatimusten on oltava puolueettomia ja syrjimättömiä sekä yhteisön lainsäädännön mukaisia;
- eritelmää koskevien säännösten noudattamisen tarkastamisesta huolehtivien viranomaisten tai elinten nimi ja osoite ja niiden erityistehtävät.

36 artikla

Suojan hakeminen kolmannessa maassa sijaitsevalle maantieteelliselle alueelle

1. Jos suojahakemus koskee kolmannessa maassa sijaitsevaa maantieteellistä aluetta, sen on sisällettävä 35 artiklassa säädetyt tiedot sekä todiste siitä, että kyseinen nimitys on suojattu alkuperämaassaan.

2. Hakemus on toimitettava komissiolle siten, että hakija toimittaa sen suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä.

3. Suojahakemus on tehtävä jollakin yhteisön virallisista kielistä tai sen mukana on oltava virallinen käännös johonkin kyseisistä virallisista kielistä.

37 artikla

Hakijat

1. Alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaaja voivat hakea tuottajaryhmittymät tai poikkeustapauksissa yksittäiset tuottajat. Muut osapuolet, joita asia koskee, voivat olla osallisina hakemuksessa.

2. Tuottaja voi jättää hakemuksen ainoastaan tuottamansa viinin suojaamiseksi.

3. Jos nimi tarkoittaa jotakin rajat ylittävää maantieteellistä aluetta tai rajat ylittävään maantieteelliseen alueeseen liittyvää perinteistä nimeä, voidaan jättää yhteinen hakemus.

3 jakso

Suojan myöntämismenettely

38 artikla

Alustava kansallinen menettely

1. Edellä olevan 34 artiklan mukaisiin hakemuksiin, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaaja yhteisöstä peräisin oleville viineille, sovelletaan tämän artiklan mukaista alustavaa kansallista menettelyä.

2. Suojahakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jonka alueelta alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on peräisin.

3. Jäsenvaltion on tutkittava, onko suojahakemus tässä luvussa vahvistettujen edellytysten mukainen.

Jäsenvaltion on toteutettava kansallinen menettely hakemuksen julkaisemiseksi asianmukaisesti ja vahvistettava julkaisemista seuraava, vähintään kahden kuukauden pituinen ajanjakso, jonka aikana kaikki luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon tai asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa, voivat vastustaa ehdotettua suojaaja toimittamalla jäsenvaltiolle asianmukaisesti perustellun lausuman.

4. Jos jäsenvaltio katsoo, että alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä ei ole asiaankuuluvien vaatimusten mukainen, myös jos se on yhteensopimaton yhteisön lainsäädännön kanssa yleisesti, sen on hylättävä hakemus.

5. Jos jäsenvaltio katsoo asiaankuuluvien vaatimusten täyttyvän,

- a) sen on julkaistava yhtenäinen asiakirja ja eritelmä ainakin Internetissä; ja
- b) toimitettava komissiolle 5 kohdassa tarkoitetun myönteisen kannan osalta suojahakemus, joka sisältää seuraavat tiedot:
 - i) hakijan nimi ja osoite;

ii) 35 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja;

iii) jäsenvaltion ilmoitus siitä, että se katsoo hakijan jättämän hakemuksen olevan tämän asetuksen edellytysten mukainen;

iv) viittaus a alakohdassa tarkoitettuun julkaisemiseen.

Nämä tiedot on toimitettava jollakin yhteisön virallisista kielistä tai niiden mukana on oltava virallinen käännös johonkin kyseisistä virallisista kielistä.

6. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset 1 päivään elokuuta 2009 mennessä.

7. Jos jäsenvaltiolla ei ole maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojaaja koskevaa kansallista lainsäädäntöä, se voi ainoastaan väliaikaisesti myöntää tämän luvun mukaisesti nimelle kansallisen tason suojan, joka tulee voimaan päivästä, jona hakemus jätetään komissiolle. Väliaikainen kansallinen suoja lakkaa sinä päivänä, jona tehdään päätös tämän luvun mukaisesta rekisteröinnistä tai hakemuksen hylkäämisestä.

39 artikla

Komission suorittama hakemuksen tutkiminen

1. Komissio julkaisee suojattua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevan hakemuksen viimeisen jättöpäivän.

2. Komissio tutkii, ovatko 38 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut suojahakemukset tämän luvun edellytysten mukaiset.

3. Jos komissio katsoo, että tämän luvun edellytykset täyttyvät, se julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 35 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun yhtenäisen asiakirjan ja 38 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun viittauksen eritelmän julkaisemiseen.

Muussa tapauksessa päätetään 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hylätä hakemus.

40 artikla

Vastaväitemenettely

Kahden kuukauden kuluessa 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetystä julkaisupäivästä kaikki jäsenvaltiot, kolmannet maat sekä luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka ovat sijoittautuneet muuhun jäsenvaltioon tai asuvat muussa jäsenvaltiossa kuin suojahakemuksen jättänyt jäsenvaltio tai jotka ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan tai asuvat kolmannessa maassa, voivat vastustaa ehdotettua suojaaja toimittamalla komissiolle tässä luvussa säädettyihin tukikelpoisuusedellytyksiin liittyvän, asianmukaisesti perustellun lausuman.

Kolmanteen maahan sijoittautuneiden tai kolmannessa maassa asuvien luonnollisten ja oikeushenkilöiden on toimitettava lausuma komissiolle joko suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä ensimmäisessä kohdassa asetussa kahden kuukauden määräajassa.

41 artikla

Suojapäätös

Komission käytettävissä olevien tietojen perusteella päätetään 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen myöntää joko suoja alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle, joka on tämän luvun edellytysten ja yhteisön lainsäädännön mukainen, tai hylätä hakemus, joka ei ole mainittujen edellytysten mukainen.

4 jakso

Erityistapaukset

42 artikla

Homonymiit

1. Tämän asetuksen mukaisesti jo rekisteröidyn nimityksen kanssa kokonaan tai osittain homonymisen nimen, jonka osalta hakemus on jätetty, rekisteröinnissä on otettava asianmukaisesti huomioon paikalliset ja perinteiset käytännöt sekä sekaannusten riski.

Homonymiasta nimitystä, joka saa kuluttajan virheellisesti uskomaan, että tuotteet ovat peräisin joltain muulta alueelta, ei saa rekisteröidä, vaikka nimi olisikin oikea sen alueen tai paikan osalta, mistä kyseiset tuotteet ovat peräisin.

Rekisteröidyn homonymisen nimen käyttö on sallittua edellyttäen, että myöhemmin rekisteröidyn homonymisen nimen ja jo rekisteröidyn nimen välillä on käytännössä riittävä ero, ottaen huomioon tarve varmistaa kyseisten tuottajien tasavertainen kohtelu ja se, ettei kuluttajaa johdeta harhaan.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin, jos nimi, jonka osalta hakemus on jätetty, on kokonaan tai osittain homonyminen jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla sellaiseen suojatun maantieteellisen merkinnän kanssa.

Jäsenvaltiot eivät saa rekisteröidä muita kuin samanlaisia maantieteellisiä merkintöjä suojattavaksi omassa maantieteellisissä merkintöjä koskevassa lainsäädännössään, jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on suojattu yhteisössä alkuperämerkintöjä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevan yhteisön lainsäädännön nojalla.

3. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden merkitsemisessä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä, jos se sisältää suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän tai koostuu tällaisesta nimityksestä tai merkinnästä, jolle komission täytäntöönpanotoimenpiteistä muuta johdu.

4. Edellä olevan 34 artiklan soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja ei rajoita suojattuja maantieteellisiä merkintöjä, joita sovelletaan tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta 15 päivänä tammikuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 110/2008 ⁽¹⁾ tarkoitettuihin alkoholijuomiin, ja päinvastoin.

43 artikla

Suojan epäämisperusteet

1. Nimiä, joista on tullut yleisnimiä, ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä.

Tässä luvussa ilmaisulla 'nimi, josta on tullut yleisnimi', tarkoitetaan viinin nimeä, josta on yhteisössä tullut viinin yleinen nimi, vaikka se viittaaakin paikkaan tai alueeseen, jossa kyseistä tuotetta alun perin tuotettiin tai pidettiin kaupan.

Sen määrittämiseksi, onko nimestä tullut yleisnimi, on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät ja erityisesti

- tilanne yhteisössä ja erityisesti alueilla, joilla tuotetta käytetään;
- asiaa koskeva kansallinen tai yhteisön lainsäädäntö.

2. Nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos suoja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi.

44 artikla

Suhde tavaramerkkeihin

1. Jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on suojattu tämän asetuksen mukaisesti, jotakin 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tapausta vastaavan ja johonkin liitteessä IV lueteltuun luokkaan kuuluvaa tuotetta koskevan tavaramerkin rekisteröintihakemus on hylättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty sen päivän jälkeen, jona alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojahakemus toimitettiin komissiolle, ja alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä suojataan.

Ensimmäisen alakohdan vastaisesti rekisteröidyt tavaramerkit on mitätöitävä.

2. Tavaramerkin, jonka käyttö vastaa jotakin 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tapausta ja jota koskeva rekisteröintihakemus on tehty tai joka on rekisteröity tai jota koskeva oikeus on

⁽¹⁾ EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16.

saatu asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti yhteisön alueella tapahtuneella käytöllä ennen alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamista koskevan hakemuksen jättämistä komissiolle, käyttöä voidaan jatkaa ja se voidaan uusia alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamisesta huolimatta, jos jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 89/104/ETY⁽¹⁾ tai yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 40/94⁽²⁾ säädettyjä tavaramerkin mitättömyys- tai menettämisperusteita ei ole olemassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 43 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Tällöin alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän käyttö on sallittua samanaikaisesti asianomaisen tavaramerkin kanssa.

5 jakso

Suoja ja valvonta

45 artikla

Suoja

1. Suojattuja alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä saa käyttää kuka tahansa asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotettua viiniä kaupan pitävä toimija.

2. Suojatut alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät sekä kyseisiä suojattuja nimiä käyttävät, asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotetut viinit on suojattu

- a) suoralta tai välilliseltä suojatun nimen kaupalliselta käytöltä
 - i) vastaavissa tuotteissa, jotka eivät ole suojattua nimeä koskevan eritelmän mukaisia; tai
 - ii) jos nimen käytöllä hyödynnetään alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän mainetta;
- b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai miellelyhtymiltä, vaikka tuotteen tai palvelun oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten "laatu", "tyyppi", "menetelmä", "tuotettu kuten", "jäljitelmä", "makuinen", "kaltainen" tai muu samankaltainen ilmaisu;
- c) muilta vääriä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä, jotka koskevat tuotteen lähtöpaikkaa, alkuperää, tuotteen luonnetta tai olennaisia ominaisuuksia, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai asianomaista viinituotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;

⁽¹⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 92/10/ETY (EYVL L 6, 11.1.1992, s. 35).

⁽²⁾ EYVL L 11, 14.1.1994, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1891/2006 (EUVL L 386, 29.12.2006, s. 14).

d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

3. Suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä ei saa tulla yhteisössä 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yleisnimiä.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen suojattujen alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen 2 kohdassa tarkoitettu lainvastainen käyttö.

46 artikla

Rekisteri

Komissio perustaa ja ylläpitää viinien suojattujen alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen sähköistä rekisteriä, joka on yleisölle avoin.

47 artikla

Toimivaltaisen valvontaviranomaisen nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tässä luvussa säädettyjen velvoitteiden valvonnasta asetuksen (EY) N:o 882/2004 4 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltion on varmistettava, että tätä lukua noudattavilla toimijoilla on oikeus kuulua valvontajärjestelmän piiriin.

3. Jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen tai tarkoitettujen toimivaltaiset viranomaiset. Komissio julkaisee niiden nimet ja osoitteet ja ajantasaistaa nämä tiedot säännöllisesti.

48 artikla

Eritelmien noudattamisen tarkastaminen

1. Yhteisössä sijaitsevaan alueeseen liittyvien suojattujen alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen osalta eritelmien noudattamisen tarkastamisesta vuosittain huolehtii viinin tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen

a) 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen tai tarkoitettujen toimivaltaiset viranomaiset; tai

b) yksi tai useampi asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artiklan toisen kohdan 5 alakohdassa tarkoitettu valvontaelin, joka toimii tuotteita sertifioivana laitoksena kyseisen asetuksen 5 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

Tarkastuskustannuksista vastaa tarkastuksen kohteena oleva toimija.

2. Kolmannessa maassa sijaitsevaan alueeseen liittyvien suoja-
tujen alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen osalta
eritelmien noudattamisen tarkastamisesta vuosittain huolehtii
viinin tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen
jälkeen

- a) yksi tai useampi kolmannen maan nimeämä viranomainen;
- b) yksi tai useampi sertifioiva elin.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa
tarkoitettujen sertifioivien elinten on noudatettava eurooppa-
laista standardia EN 45011 tai ISO/IEC Guide 65 (Tuotteita
sertifioivat elimet. Yleiset vaatimukset) ja oltava 1 päivästä
toukokuuta 2010 niiden mukaisesti hyväksytyjä.

4. Jos 1 kohdan a alakohdassa sekä 2 kohdan a alakohdassa
tarkoitettu viranomainen tai tarkoitettut viranomaiset ovat
päättäneet tarkastaa eritelmien noudattamisen, niiden on
annettava riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuus-
desta ja niillä on oltava käytettävissään tehtäviensä hoitamiseen
tarvittava asiantunteva henkilöstö ja voimavarat.

49 artikla

Eritelmän muutokset

1. Edellä olevan 37 artiklan edellytykset täyttävä hakija voi
pyytää suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkin-
nän eritelmän muutoksen hyväksymistä erityisesti tieteellisen ja
teknisen kehityksen perusteella tai 35 artiklan 2 kohdan
toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettua maantieteellisen
alueen rajauksen tarkistamiseksi. Pyynnössä on kuvattava ja
perusteltava muutokset, joita pyyntö koskee.

2. Jos ehdotetusta muutoksesta seuraa yksi tai useampi muutos
35 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun yhtenäiseen
asiakirjaan, muutoshakemukseen sovelletaan tarvittavin muutok-
sin 38–41 artiklaa. Jos ehdotetut muutokset kuitenkin ovat
vähäisiä, päätetään 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua
menettelyä noudattaen hakemuksen hyväksymisestä noudatta-
matta 39 artiklan 2 kohdassa ja 40 artiklassa säädettyä
menettelyä ja, jos muutos hyväksytään, komissio julkaisee
39 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tiedot.

3. Jos ehdotetusta muutoksesta ei seuraa mitään muutosta
yhtenäiseen asiakirjaan, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) jos maantieteellinen alue sijaitsee tietyssä jäsenvaltiossa,
tämä jäsenvaltio ilmaisee muutosta koskevan kantansa ja
puoltaessaan muutosta julkaisee muutetun eritelmän ja
ilmoittaa komissiolle hyväksytyistä muutoksista ja niiden
perusteista;
- b) jos maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa,
komissio päättää, hyväksytäänkö ehdotettu muutos.

50 artikla

Peruuttaminen

Komission aloitteesta tai jäsenvaltion, kolmannen maan tai
luonnollisen tai oikeushenkilön, jonka oikeutettua etua asia
koskee, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä, voidaan päättää
113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen
peruuttaa alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän
suoja, jos asianomaisen eritelmän edellytysten täyttymistä ei enää
voida taata.

Edellä olevaa 38–41 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

51 artikla

Nykyiset suojatut viinien nimitykset

1. Viinien nimitykset, jotka on suojattu asetuksen (EY)
N:o 1493/1999 51 ja 54 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 753/
2002 28 artiklan mukaisesti, ovat suojattuja tämän asetuksen
mukaisesti ilman eri toimenpiteitä. Komissio kirjaa ne tämän
asetuksen 46 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettujen
olemassa olevien suojattujen viinien nimitysten osalta komissi-
sille seuraavat tiedot:

- a) 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tekniset asiakirjat;
- b) kansalliset päätökset hyväksymisestä.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen viinien nimitykset,
joista ei toimiteta 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja 31 päivään
joulukuuta 2011 mennessä, menettävät tämän asetuksen
mukaisen suojan. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet
asianomaisten nimitysten poistamiseksi 46 artiklassa säädetystä
rekisteristä.

4. Edellä olevaa 50 artiklaa ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettuihin
olemassa oleviin suojattuihin viinien nimityksiin.

Komission aloitteesta voidaan 31 päivään joulukuuta 2014
saakka päättää 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä
noudattaen peruuttaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua
olemassa olevan suojatun viinin nimityksen suoja, jos se ei ole
34 artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen.

6 jakso

Yleiset säännökset

52 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän luvun täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväk-
sytään 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudat-
taen.

Nämä toimenpiteet voivat erityisesti sisältää tässä luvussa säädettyjen sääntöjen soveltamista koskevia poikkeuksia

- a) alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän vireillä olevien suojahakemusten osalta;
- b) suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tiettyjen viinien tuotannon osalta sellaisella maantieteellisellä alueella, joka sijaitsee sen maantieteellisen alueen läheisyydessä, jolta rypäleet ovat peräisin;
- c) suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen tiettyjen viinien perinteisten tuotantotapojen osalta.

53 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat periä maksun kulujensa kattamiseksi, tämän asetuksen mukaisista suojahakemusten tutkimisesta, vastaväitteistä sekä muuttamista ja peruuttamista koskevista pyynnöistä aiheutuneet kulut mukaan luettuina.

V LUKU

Perinteiset merkinnät

54 artikla

Määritelmä

1. 'Perinteinen merkintä' tarkoittaa jäsenvaltioissa 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista perinteisesti käytettyä merkintää osoittamaan

- a) että tuotteella on yhteisön tai jäsenvaltion lainsäädännön nojalla suojattu alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä;
- b) suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotanto- tai vanhentamismenetelmää taikka viinin laatua, väriä, paikkaa tai kyseiseen viiniin liittyvää historiallista tapahtumaa.

2. Perinteiset merkinnät tunnustetaan, määritellään ja suojataan 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

55 artikla

Suoja

1. Suojattua perinteistä merkintää voidaan käyttää tuotteesta, joka on tuotettu 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määritelmän mukaisesti.

Perinteiset merkinnät suojataan lainvastaiselta käytöltä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastainen käyttö.

2. Perinteisistä merkinnöistä ei saa tulla yhteisössä yleisnimiä.

56 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän luvun täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet erityisesti seuraavien seikkojen osalta hyväksytään 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:

- a) suojan myöntämismenettely;
- b) erityinen suojan taso.

VI LUKU

Merkinnät ja esittely

57 artikla

Määritelmä

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) ilmaisulla 'merkintä' tuotteeseen liittyvää mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa kyseistä tuotetta seuraavaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen.
- b) ilmaisulla 'esittely' tietoja, jotka annetaan kuluttajille kyseisen tuotteen pakkauksessa, mukaan lukien pullojen muoto ja tyyppi.

58 artikla

Horisontaalisten sääntöjen sovellettavuus

Direktiiviä 89/104/ETY, elintarvike-erän tunnistamismerkinnöistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/396/ETY⁽¹⁾, direktiiviä 2000/13/EY ja valmiiksi pakattujen tuotteiden nimellismääristä 5 päivänä syyskuuta 2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/45/EY⁽²⁾ sovelletaan niiden soveltamisaloihin kuuluvien tuotteiden merkintöihin ja esittelyyn, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

⁽¹⁾ EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/11/ETY (EUVL L 65, 11.3.1992, s. 32).

⁽²⁾ EYVL L 247, 21.9.2007, s. 17.

59 artikla

Pakolliset merkinnät

1. Liitteessä IV olevassa 1–11, 13, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, joita pidetään kaupan yhteisössä tai jotka on tarkoitettu vientiin, merkinnöissä ja esittelyssä on oltava seuraavat pakolliset tiedot:

- a) rypäletuotteen luokka liitteen IV mukaisesti;
- b) viineissä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä:
 - i) ilmaisu 'suojattu alkuperänimitys' tai 'suojattu maantieteellinen merkintä'; ja
 - ii) suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi;
- c) todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina;
- d) viinin lähtöisyysmerkintä;
- e) maininta pullottajasta tai, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai maustettu laatukuohuviini, valmistajan tai myyjän nimi;
- f) maininta tuojasta, jos kyseessä on tuontiviini;
- g) maininta sokeripitoisuudesta, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai maustettu laatukuohuviini.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, rypäletuotteen luokka voidaan jättää mainitsematta viineissä, joissa on suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, ilmaisu 'suojattu alkuperänimitys' tai 'suojattu maantieteellinen merkintä' voidaan jättää pois seuraavissa tapauksissa:

- a) merkinnässä on 54 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä,
- b) merkinnässä on suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi silloin kun kyseessä ovat 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritettävät poikkeukselliset olosuhteet.

60 artikla

Vapaaehtoiset merkinnät

1. Edellä olevan 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnöissä ja esittelyssä voi olla seuraavat vapaaehtoiset tiedot:

- a) satovuosi;
- b) yhden tai useamman rypälelajikkeen nimi;

c) sokeripitoisuus, kun on kyse muista kuin 59 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista viineistä;

d) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperämerkinnällä tai maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, 54 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen perinteisten merkinnät;

e) suojattua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää kuvaava yhteisön tunnus;

f) eräisiin tuotantomenetelmiin viittaavat ilmaisut;

g) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän perustana olevaa aluetta pienemmän tai suuremman maantieteellisen yksikön nimi, joka on muu kuin suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi.

2. Rajoittamatta 42 artiklan 3 kohdan soveltamista 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen käytön osalta viineissä, joilla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää:

a) jäsenvaltioiden on otettava käyttöön lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joilla varmistetaan asianomaisten tietojen todenperäisyyden takaavat sertifiointi-, hyväksymis- ja valvontamenettelyt;

b) jäsenvaltiot voivat syrjimättömin ja puolueettomin perusteiden ja rehellisen kilpailun asianmukaisesti huomioon ottaen laatia niiden alueella tuotetuista rypälelajikkeista saadun viinin osalta luetteloida luokittelun ulkopuolelle jäävistä rypälelajikkeista, erityisesti jos:

i) jos kuluttajille on vaarana aiheutua sekaannusta viinin todellisesta alkuperästä ottaen huomioon, että tietty rypälelajike on jonkin nykyisen suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän erottamaton osa;

ii) asiaankuuluvat tarkastukset eivät olisi kustannustehokkaita johtuen siitä, että tietty rypälelajike edustaa vain pientä osaa jäsenvaltion viinitilojen tuotannosta;

c) eri jäsenvaltioista peräisin olevien viinien sekoitusten merkinnöissä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä tai rypälelajikkeiden nimiä, elleivät jäsenvaltiot toisin sovi ja varmista, että sertifiointi-, hyväksymis- ja valvontamenettelyt ovat toteutettavissa.

61 artikla

Kielet

1. 59 ja 60 artiklassa tarkoitettujen pakollisten ja vapaaehtoisten merkinnät, jotka ilmaistaan sanoina, on tehtävä yhdellä tai useammalla yhteisön virallisella kielellä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi tai 54 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä on merkittävä sillä virallisella kielellä tai niillä virallisilla kielillä, johon tai joihin suojaa sovelletaan.

Jos kyseessä ovat suojatut alkuperänimitykset tai maantieteelliset merkinnät tai kansallinen erityisnimike, joissa käytetään muuta kuin latinalaista aakkostoa, nimi voidaan merkitä myös yhdellä tai useammalla yhteisön virallisella kielellä.

62 artikla

Soveltamisen valvonta

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, jota ei ole merkitty tämän luvun mukaisesti, ei saateta markkinoille tai että se poistetaan markkinoilta.

63 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän luvun täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat koskea erityisesti:

- a) kyseisen tuotteen lähtöisyysmerkintää;
- b) 60 artiklassa lueteltujen vapaaehtoisten merkintöjen käytödellytyksiä;
- c) päällymerkinnässä olevaan satovuotta ja rypälelajiketta koskevaan mainintaan liittyviä 60 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvaatimuksia;
- d) uusia poikkeuksia niiden poikkeuksien lisäksi, joita tarkoitetaan 59 artiklan 2 kohdassa, jonka mukaan rypäletuotteen luokka voidaan jättää mainitsematta;
- e) tuotteen esittelyyn liittyvää suojaa koskevat säännöt.

VII LUKU

Tuottajaorganisaatiot ja toimialakohtaiset organisaatiot

64 artikla

Tuottajaorganisaatiot

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä tuottajaorganisaatiot,
 - a) jotka muodostuvat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuottajista;
 - b) jotka on muodostettu tuottajien aloitteesta;

- c) joiden tavoitteena on erityisesti yksi tai useampi seuraavista:
 - i) mukauttaa yhdessä tuotantoa markkinoiden vaatimuksiin ja parantaa tuotetta;
 - ii) edistää jäsenten tuottamien tuotteiden tarjonnan keskittymistä ja markkinoille saattamista;
 - iii) edistää tuotannon ja jalostuksen järkiperäistämistä ja kehittämistä;
 - iv) alentaa tuotanto- ja markkinakustannuksia sekä vakauttaa tuottajahintoja;
 - v) edistää ja antaa ympäristöä säästävien viljelymenetelmien ja tuotantotekniikoiden toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;
 - vi) edistää aloitteita, jotka koskevat viininvalmistuksen sivutuotteiden käsittelyä ja jätehuoltomenetelmiä erityisesti veden, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi;
 - vii) tutkia kestäviä tuotantomenetelmiä ja markkinakehitystä;
 - viii) edistää II osaston I luvussa tarkoitettujen tukiohjelmien saavuttamista;
- d) jotka soveltavat perussääntöä, jossa määrätään, että sen jäsenten on erityisesti:
 - i) sovellettava tuottajaorganisaation vahvistamia sääntöjä, jotka liittyvät tuotantoilmoitusveloitteeseen, tuotantoon, kaupan pitämiseen ja ympäristönsuojeluun;
 - ii) toimitettava tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämät tiedot, jotka koskevat erityisesti viljelyaloja ja markkinakehitystä;
 - iii) vastattava seuraamuksista, kun perussäännön mukaisia velvoitteita jätetään noudattamatta;
- e) jotka ovat tehneet asianomaiselle jäsenvaltiolle hakemuksen, jolla ne hakevat hyväksyntää tämän asetuksen mukaisina tuottajaorganisaatioina ja jossa on seuraavat tiedot:
 - i) todisteet siitä, että oikeussubjekti on a–d alakohdassa esitettyjen vaatimusten mukainen;
 - ii) todisteet siitä, että sillä on asianomaisen jäsenvaltion vahvistama vähimmäismäärä jäseniä;
 - iii) todisteet siitä, että se tuottaa asianomaisen jäsenvaltion vahvistaman vähimmäismäärän kaupan pidettäviä tuotteita alueella, jolla se toimii;

- iv) todisteet siitä, että se pystyy toteuttamaan toimintansa asianmukaisesti keston, tehokkuuden ja tarjonnan keskittämisen suhteen;
- v) todisteet siitä, että se todella antaa jäsentuottajilleen ympäristöä säästävien viljelymenetelmien toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua.

2. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti hyväksytyjä tuottajaorganisaatioita pidetään tämän artiklan mukaisesti hyväksytyinä tuottajaorganisaatioina.

65 artikla

Toimialakohtaiset organisaatiot

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä toimialakohtaiset organisaatiot,
 - a) joihin kuuluu edustajia taloudellisen toiminnan aloilta, jotka liittyvät tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantoon, kauppaan tai jalostukseen;
 - b) jotka on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;
 - c) jotka harjoittavat kansanterveyden ja kuluttajien edun huomioon ottaen yhdellä tai useammalla yhteisön alueella yhtä tai useampaa seuraavista toimista:
 - i) parantavat tuotantoa ja markkinoita koskevaa tietämystä ja avoimuutta;
 - ii) edistävät tuotteiden markkinoille saattamisen entistä parempaa yhteensovittamista erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;
 - iii) laativat yhteisön sääntöjen kanssa yhteensopivia vakiosopimuksia;
 - iv) parantavat tuotantokykä;
 - v) tiedottavat ja toteuttavat tutkimuksia tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;
 - vi) antavat tietoa suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien erityisominaisuuksista;
 - vii) tutkivat menetelmiä, jotka mahdollistavat kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamisen ja takaavat tuotteiden laadun sekä maaperän ja vesien suojelun;
 - viii) edistävät integroitua tuotantoa tai muita ympäristöystävällisiä tuotantotapoja;

- ix) edistävät kohtuullista ja vastuullista viininkulutusta ja tiedottaa terveydelle vaarallisen käytön haitoista;
- x) toteuttavat viinin menekinedistämiskampanjoita erityisesti kolmansissa maissa;
- xi) kehittävät menetelmiä ja keinoja, joilla parannetaan tuotteiden laatua kaikissa tuotannon, viiniyttämisen ja kaupan pitämisen vaiheissa;
- xii) hyödyntävät, suojaavat ja edistävät luonnonmukaista maataloutta;
- xiii) hyödyntävät, suojaavat ja edistävät laatumerkintöjä, suojattuja alkuperänimityksiä ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä;

- d) jotka ovat tehneet asianomaiselle jäsenvaltiolle hakemuksen, jolla ne hakevat hyväksyntää ja jossa on seuraavat tiedot:
 - i) todisteet siitä, että oikeussubjekti on a–c alakohdassa esitettyjen vaatimusten mukainen;
 - ii) todisteet siitä, että se toteuttaa toimintaansa yhdellä tai useammalla asianomaisella alueella;
 - iii) todisteet siitä, että se edustaa merkittävää osaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotannosta tai kaupasta;
 - iv) todisteet siitä, ettei se osallistu tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantoon, jalostukseen eikä kaupan pitämiseen.

2. Edellä 1 kohdassa esitetyt valintaperusteet täyttäviä organisaatioita, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet, pidetään tämän artiklan mukaisina alakohtaisina organisaatioina.

66 artikla

Hyväksymismenettely

1. Hakemukset, joilla haetaan hyväksyntää tuottajaorganisaatiolle tai toimialakohtaiselle organisaatiolle, on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on, ja niiden käsittelystä vastaa kyseinen jäsenvaltio.
2. Jäsenvaltion on tehtävä päätös organisaation hyväksymisestä tai hyväksymättä jättämisestä neljän kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä.

67 artikla

Kaupan pitämistä koskevat säännöt

1. Viinien ja myös rypäleiden, rypäleen puristemehujen ja viinien, josta kyseiset viinit on johdettu, yhteisten markkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi tuottajajäsenvaltiot

voivat erityisesti toimialakohtaisten organisaatioiden tekemiä päätöksiä täytäntöön panemalla vahvistaa kaupan pitämistä koskevia sääntöjä tarjonnan sääntelemiseksi.

Näiden sääntöjen tulee olla tavoitteeseen nähden oikeasuhtaisia eivätkä ne saa:

- a) liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen tuotteen ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;
- b) sallia hintojen edes ohjeellista vahvistamista tai suosittamista;
- c) jäädyttää liian suurta osuutta vuosikerrasta, joka muutoin olisi saatavilla;
- d) antaa mahdollisuutta kieltäytyä antamasta kansallisia ja yhteisön todistuksia, joita tarvitaan viinien liikkeeseen luovuttamiseen ja kaupan pitämiseen, jos kaupan pitämisessä noudatetaan edellä mainittuja sääntöjä.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen on saatettava toimijoiden tietoisuuteen julkaisemalla ne kokonaisuudessaan asianomaisen jäsenvaltion virallisessa julkaisussa.

68 artikla

Seuranta

Jäsenvaltioiden on

- a) tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että tuottajaorganisaatiot ja toimialakohtaiset organisaatiot ovat 64 ja 65 artiklassa säädettyjen hyväksymisehtojen ja -edellytysten mukaisia;
- b) peruutettava hyväksyntä, jos tuottajaorganisaatio tai toimialakohtainen organisaatio ei ole enää asiaankuuluvien vaatimusten mukainen, ja määrättävä organisaatioihin sovellettavista seuraamuksista, jos sääntöksiä ei noudateta tai niitä rikotaan.

69 artikla

Tietojen antaminen

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi vuosittain 1 päivänä maaliskuuta ja ensimmäisen kerran 1 päivänä maaliskuuta 2009 päätökset ja toimenpiteet, jotka ne ovat toteuttaneet edeltävän kalenterivuoden aikana 66, 67 ja 68 artiklan mukaisesti.

IV OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

I LUKU

Yhteiset säännökset

70 artikla

Yleiset periaatteet

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tulleja, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

2. Jollei tässä asetuksessa tai jonkin sen säännöksen mukaisesti annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansista maista tulevassa tuonnissa kielletään

- a) kaikkien vaikutukseltaan tullia vastaavien maksujen periminen;
- b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

71 artikla

Yhdistetty nimikkeistö

Yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt ja erityissäännöt sen soveltamisesta koskevat tämän asetuksen piiriin kuuluvien tuotteiden tariffiluokitusta. Tämän asetuksen soveltamisen pohjalta saatu tullinimikkeistö, mukaan luettuina tarvittaessa liitteiden I ja IV määritelmät ja luokat, liitetään yhteiseen tullitariffiin.

II LUKU

Tuonti- ja vientitodistukset

72 artikla

Tuonti- ja vientitodistukset

1. Voidaan päättää 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, että yhden tai useamman CN-koodiin 2009 61, 2009 69 tai 2204 kuuluvan tuotteen tuonti yhteisöön ja vienti yhteisöstä edellyttää tuonti- tai vientitodistuksen esittämistä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon tuontitodistusten tarve kyseessä olevien markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti kyseisten tuotteiden tuonnin seurannan kannalta.

73 artikla

Todistusten antaminen

Jäsenvaltioiden on annettava tuonti- ja vientitodistukset hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä, ellei neuvoston asetuksessa tai muussa neuvoston säädöksessä toisin säädetä ja rajoittamatta IV luvun soveltamiseksi toteutettuja toimenpiteitä.

74 artikla

Todistusten voimassaolo

Tuonti- ja vientitodistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä.

75 artikla

Vakuus

1. Tuonti- ja vientitodistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuuden asettaminen, jolla taataan tuonti- ja vientisitoumuksen täyttäminen todistuksen voimassaoloaikana, jollei 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toisin säädetä.

2. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos tuontia tai vientiä ei toteuteta tai se toteutetaan ainoastaan osittain todistuksen voimassaoloaikana.

76 artikla

Erityisvakuus

1. CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 30 kuuluvien viinirypälemehujen ja rypäleen puristemehujen, joiden osalta yhteisen tullitariffin maksujen soveltaminen riippuu tuotteen tuontihinnasta, tuontihinnan oikeellisuus tarkistetaan joko jokaisen lähetyksen tarkastuksen perusteella tai käyttämällä komission kyseisten tuotteiden alkuperämaassa todettujen hintanoteerausten perusteella laskemaa kiinteää tuontiarvoa.

Jos kyseisen lähetyksen ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin mahdollisesti sovellettava kiinteä tuontiarvo korotettuna 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laaditulla marginaalilla, joka ei saa ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, vaaditaan kiinteän tuontiarvon perusteella määrätyn tuontitulnin suuruisen vakuuden antamista.

Jos kyseisen tavaralähetyksen tulohintaa ei ilmoiteta, yhteisen tullitariffin soveltaminen riippuu kiinteästä tuontiarvosta tai asiaa koskevien tullilainsäädännön säännösten soveltamisesta 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrättävin edellytyksin.

2. Jos liitteessä VI olevassa B.5 tai C kohdassa tarkoitettuja neuvoston poikkeuksia sovelletaan tuotuihin tuotteisiin, tuojien

on annettava näiden tuotteiden osalta määrätuille tulliviranomaisille vakuus vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä. Vakuus vapautetaan, kun tuoja esittää sen jäsenvaltion, jossa vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen on tapahtunut, tulliviranomaisille tyydyttävät todisteet siitä, että rypäleen puristemehuista on valmistettu viinirypälemehua, niitä on käytetty viinialaan kuulumattomissa tuotteissa tai, jos ne on viiniytetty, ne on varustettu asianmukaisin päällysmarkkinoin.

77 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän luvun täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat koskea erityisesti:

- perusteita, joilla määritetään sovellettava valvontamenetelmä;
- tekijöitä, jotka on otettava huomioon laskettaessa kiinteitä tuontiarvoja;
- 75 ja 76 artiklassa tarkoitettujen vakuuksien suuruutta ja niiden vapauttamista koskevia sääntöjä;
- tapauksen mukaan luetteloa tuotteista, joiden osalta vaaditaan tuonti- tai vientitodistus;
- tapauksen mukaan tuonti- ja vientitodistusten myöntämisedellytyksiä ja voimassaoloaikaa.

III LUKU

Suojatoimenpiteet ja sisäisen ja ulkoisen jalostuksen menettely

78 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komissio toteuttaa yhteisöön suuntautuvaa tuontia vastaan suojatoimenpiteitä tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 7 päivänä maaliskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 519/94 ⁽¹⁾ ja tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3285/94 ⁽²⁾ mukaisesti.

2. Jollei muiden neuvoston säädösten nojalla toisin säädetä, komissio toteuttaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suojatoimenpiteitä sellaista yhteisöön suuntautuvaa tuontia vastaan, josta määrätään perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa.

⁽¹⁾ EYVL L 67, 10.3.1994, s. 89, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 427/2003 (EUVL L 65, 8.3.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 53, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2200/2004 (EUVL L 374, 22.12.2004, s. 1).

3. Komissio voi toteuttaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Jäsenvaltioille ilmoitetaan tällaisista toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

Mikä tahansa jäsenvaltio voi saattaa komission 1 ja 2 kohdan mukaisesti tekemät päätökset neuvoston käsiteltäväksi viiden työpäivän kuluessa sen tiedoksi saamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määränemmistöllä muuttaa tai kumota kyseiset päätökset yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona ne saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Jos komissio katsoo, että mikä tahansa 1 tai 2 kohdan mukaisesti toteutettu suoja-toimenpide olisi kumottava tai sitä olisi muutettava, se toimii seuraavasti:

- a) jos toimenpiteestä on päättänyt neuvosto, komissio ehdottaa neuvostolle suoja-toimenpiteen muuttamista tai kumoamista. Neuvosto päättää asiasta määränemmistöllä;
- b) kaikissa muissa tapauksissa komissio kumoo yhteisön suoja-toimenpiteet tai muuttaa niitä.

79 artikla

Lisätuontitullit

1. Viinirypälemehun ja rypäleen puristemehun, jotka on merkitty Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotte- luissa tehdyssä maataloussopimuksessa erityistä suojalauseketta koskevalla "SSG"-merkillä, tuonnissa kannetaan 70 artiklan 1 kohdassa vahvistetun tullen lisäksi lisätuontitulli mahdollisten yhteisön markkinoihin kohdistuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi, jos:

- a) tuontihinta alittaa tason, jonka yhteisö on ilmoittanut WTO:lle;
- b) tuonnin määrä ylittää minä tahansa vuonna tietyn tason.

Edellä olevassa b alakohdassa tarkoitetun määrän on perustuttava markkinoille pääsyn mahdollisuuksiin, jotka määritellään tapauksen mukaan tuonnin prosenttiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta kotimaisesta kulutuksesta.

2. Lisätuontitulleja ei määrätä, jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuun tavoitteeseen nähden.

3. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi tuontihinnat on määriteltävä tarkasteltavana olevan lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinta on tarkistettava kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

80 artikla

Sisäisen ja ulkoisen jalostuksen menettelyn keskeyttäminen

1. Jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen tai ulkoisen jalostuksen menettelyn vuoksi, jonkun jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta voidaan 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää keskeyttää tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden sisäisen tai ulkoisen jalostuksen menettely kokonaan tai osittain. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Jäsenvaltioille ilmoitetaan tällaisista toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

Mikä tahansa jäsenvaltio voi saattaa ensimmäisen alakohdan mukaisesti päätetyn toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi viiden työpäivän kuluessa sen tiedoksi saamisesta. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määränemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen yhden kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

2. Siinä määrin kuin viinialan yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaisen toiminnan kannalta on tarpeellista, neuvosto voi kieltää tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden sisäisen tai ulkoisen jalostuksen menettelyn kokonaan tai osittain perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

81 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän luvun täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

Tuontiin sovellettavat säännöt

82 artikla

Tuontiin liittyvät vaatimukset

1. Jollei toisin säädetä erityisesti perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyissä sopimuksissa, alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja päällysmarkkintöjä koskevia, tämän asetuksen III jakson III ja IV luvussa sekä tämän asetuksen 25 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja säännöksiä sovelletaan tapauksen mukaan yhteisöön tuotaviin, CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 kuuluviin tuotteisiin.

2. Jollei perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyissä sopimuksissa toisin säädetä, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet on tuotettava OIV:n suosittelemien ja julkaisemien tai yhteisön tässä asetuksessa ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden perusteella sallimien viininvalmistusmenetelmien mukaisesti.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnin edellytyksenä on:

- toimivaltaisen viranomaisen, joka sisältyy komission julkaisemaan luetteloon, siinä maassa, josta tuote tulee, antama todistus siitä, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä noudatetaan;
- sen maan, josta tuote tulee, nimeämän elimen tai viranomaisen laatima määritystodistus, jos tuotteet on tarkoitettu ihmisravinnoksi.

83 artikla

Tariffikiintiöt

1. Perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta neuvoston säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuontia varten avataan ja niitä hallinnoidaan tämän asetuksen 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Tariffikiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä, niiden yhdistelmää tai jotain muuta asianmukaista menetelmää välttämällä kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa syrjintää:

- hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä ("ensin tullutta pölvällä ensin" -periaate);
- jätetyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä (samanaikaisen tarkastelun menetelmä);
- perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset/uudet toimijat -menetelmä").

3. Käytettävässä tariffikiintiöiden hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava riittävästi huomioon yhteisön markkinoiden hankintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino.

84 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän luvun täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat koskea erityisesti:

- tuontiin liittyviä vaatimuksia koskevia tietoja;

- takeita tuotteen luonteesta, lähtöisyydestä ja alkuperästä,
- b alakohdassa tarkoitettujen takeiden tarkistamisen mahdollistavan asiakirjan hyväksymistä.

V OSASTO

TUOTANTOKYKY

I LUKU

Laittomat istutukset

85 artikla

31 päivän elokuuta 1998 jälkeen laittomasti istutetut alat

1. Tuottajien on tarpeen mukaan raivattava omalla kustannuksellaan alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen.

2. Siihen asti, kun 1 kohdassa tarkoitettu raivaus on suoritettu, mainitussa kohdassa tarkoitetuilta alueilta saadut rypäleet ja rypäleistä saadut tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen ainoastaan tislausta varten, jonka kustannuksista tuottaja yksinään vastaa. Tislauksesta peräisin olevista tuotteista ei kuitenkaan saa valmistaa alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 80 tilavuusprosenttia.

3. Jäsenvaltioiden on 31 päivästä joulukuuta 2008 alkaen määrättävä tuottajille, jotka eivät ole noudattaneet kyseistä raivausvelvoitetta, seuraamuksia noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden aiemmin määrittämiä seuraamuksia.

4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman lupaa 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen, sekä alat, jotka on raivattu 1 kohdan mukaisesti.

5. Jäljempänä olevassa 90 artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättymisen 31 päivänä joulukuuta 2015 ei vaikuta tässä artiklassa säädettyihin velvoitteisiin.

86 artikla

Ennen 1 päivää syyskuuta 1998 laittomasti istutettujen alojen pakollinen säännönmukaistaminen

1. Tuottajien on tarpeen mukaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 säännönmukaistettava alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa ennen 1 päivää syyskuuta 1998, ja suoritettava siitä maksu.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta aloihin, jotka on säännönmukaistettu asetuksen (EY) N:o 1493/1999 2 artiklan 3 kohdan perusteella, tämän kuitenkaan vaikuttamatta tilien tarkastamista koskeviin menettelyihin.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettun maksun suuruuden määrittää jäsenvaltio. Sen on oltava vähintään yhtä suuri kuin vastaavan istutusoikeuden keskimääräinen arvo asianomaisella alueella kaksinkertaisena.

3. Siihen asti, kun 1 kohdassa tarkoitettu sääntöjenmukaistaminen on tehty, mainitussa kohdassa tarkoitetuilta alueilta saadut rypäleet ja rypäleistä saadut tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen ainoastaan tislausta varten, jonka kustannuksista tuottaja yksinään vastaa. Tuotteista ei saa valmistaa alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 80 tilavuusprosenttia.

4. Tuottajan on raivattava omalla kustannuksellaan 1 kohdassa tarkoitettua laittomat alat, joita ei ole säännönmukaistettu kyseisen kohdan mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä.

Jäsenvaltioiden on määrättävä tuottajille, jotka eivät noudata kyseistä raivausvelvoitetta, seuraamuksia noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella.

Siihen asti, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu raivaus on suoritettu, 3 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin asianomaisen vuoden maaliskuun 1 päivänä:

- alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa ennen 1 päivää syyskuuta 1998,
- alat, jotka on säännönmukaistettu 1 kohdan mukaisesti, mainitussa kohdassa säädetty maksut sekä 2 kohdassa säädetty alueellisten istutusoikeuksien keskimääräinen arvo.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi ensimmäisen kerran viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2010 alat, jotka on raivattu 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

6. Jäljempänä olevassa 90 artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiekkon päättymisen 31 päivänä joulukuuta 2015 ei vaikuta 3, 4 ja 5 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin.

87 artikla

Liikkeeseen luovuttamattomien ja tislattujen tuotteiden valvonta

1. Edellä olevien 85 artiklan 2 kohdan ja 86 artiklan 3 ja 4 kohdan osalta jäsenvaltioiden on pyydyttävä todiste siitä, ettei kyseisiä tuotteita ole luovutettu liikkeeseen tai, jos kyseiset tuotteet tislataan, tissaussopimusten esittämistä.

2. Jäsenvaltioiden on tarkistettava, että tuotteita ei ole luovutettu liikkeeseen tai että ne on tislattu, kuten 1 kohdassa

tarkoitetaan. Jos edellytyksiä ei ole noudatettu, niiden on määrättävä seuraamuksia.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tislauksvelvoitteen alaiset alat ja vastaavat alkoholimäärät.

88 artikla

Liitännäistoimenpiteet

Edellä olevan 86 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin aloihin niin kauan kuin niitä ei ole säännönmukaistettu ja 85 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin aloihin ei saa soveltaa mitään kansallisia eikä yhteisön tukitoimenpiteitä.

89 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän luvun täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti:

- jäsenvaltioiden ilmoituksiin liittyviä vaatimuksia, ja myös liitteessä II tarkoitettujen talousarviomäärärahojen mahdollista alentamista, jos edellytyksiä ei ole noudatettu;
- tietoja seuraamuksista, joita jäsenvaltiot määräävät, jos 85, 86 ja 87 artiklassa säädettyjä velvollisuuksia ei noudateta.

II LUKU

Istutusoikeuksien siirtymäjärjestely

90 artikla

Viiniköynnösten siirtymävaiheen istutuskiekkio

1. Edellä olevan 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti luokiteltaviin viiniköynnöslajikkeisiin kuuluvien viiniköynnösten istutus kielletään 31 päivään joulukuuta 2015, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 24 artiklan ja erityisesti sen 3 kohdan soveltamista.

2. Edellä olevan 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti luokiteltavien viiniköynnöslajikkeiden varttaminen muihin kuin kyseisessä artiklassa tarkoitettuihin rypälelajikkeisiin on myös kielletty 31 päivään joulukuuta 2015.

3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, kyseisissä kohdissa tarkoitettuja istutukset ja varttamiset sallitaan, jos ne liittyvät

- 91 artiklassa säädettyyn uuden viljelmän istutusoikeuteen;
- 92 artiklassa säädettyyn uudelleenistutusoikeuteen;
- 93 ja 94 artiklassa säädettyyn varannosta myönnettävään istutusoikeuteen.

4. Edellä olevassa 3 kohdassa tarkoitetut istutusoikeudet myönnetään hehtaareina.

5. Edellä olevaa 91–96 artiklaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015.

6. Jäsenvaltiot voivat päättää pitää 1 kohdassa tarkoitetun kiellon voimassa alueellaan tai osissa aluettaan enintään 31 päivään joulukuuta 2018. Tällöin asianomaisessa jäsenvaltiossa sovelletaan vastaavasti tässä luvussa ja erityisesti tässä artiklassa säädettyjä istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä koskevia sääntöjä.

91 artikla

Uusien viljelmien istutusoikeudet

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää uusien viljelmien istutusoikeuksia tuottajille sellaisten alueiden osalta:

- joita on tarkoitettu uusille viljelmille, kun kyseessä on yleisen edun vuoksi toteutettavaa maanjakoa tai pakkolunastusta koskevat toimenpiteet, jotka hyväksytään voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- joita on tarkoitettu kokeellisiin tarkoituksiin;
- joita on tarkoitettu emoviiniköynnösten varttamisoksin kasvatukseen; tai
- josta saatavat viini tai viinituotteet on tarkoitettu yksinomaan viininviljelijän talouden omaan kulutukseen.

2. Uusien viljelmien istutusoikeudet on käytettävä:

- sen tuottajan toimesta, jolle ne on myönnetty;
- ennen niiden myöntämistä seuraavan toisen viinivuoden päättymistä;
- niihin tarkoituksiin, joihin ne on myönnetty.

92 artikla

Uudelleenistutusoikeudet

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka ovat raivanneet viiniköynnöstä kasvavan alan.

Raivatut alat, joista on myönnetty raivauspalkkiota III luvun mukaisesti, eivät kuitenkaan luo uudelleenistutusoikeuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka sitoutuvat raivaamaan viiniköynnöstä kasvavan alan. Tällöin sitoumuksenalainen ala on raivattava kolmen vuoden kuluessa siitä, kun uudet viiniköynnökset, joihin on myönnetty uudelleenistutusoikeudet, on istutettu.

3. Myönnettyjen uudelleenistutusoikeuksien on vastattava raivatun alan todellista satotasoa.

4. Uudelleenistutusoikeudet on käytettävä tilalla, jolle ne on myönnetty. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää, että uudelleenistutusoikeuksia saa käyttää ainoastaan raivatuilla alueilla.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että uudelleenistutusoikeus voidaan siirtää kokonaan tai osittain toiselle tilalle samassa jäsenvaltiossa seuraavissa tapauksissa:

- osa kyseisestä tilasta siirretään tälle toiselle tilalle;
- toisen tilan alat on tarkoitettu:
 - suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien tuotantoon; tai
 - viiniköynnösten perusrunkojen emokasvien kasvatukseen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen poikkeuksien soveltaminen ei johda tuotantokyvyn yleiseen kasvuun niiden alueella varsinkaan silloin, kun siirtämisen tapahtuu kastelemattomilta aloilta kastelluille alueille.

6. Edellä olevaa 1–5 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin uudelleenistutusoikeuksien kaltaisiin oikeuksiin, jotka on saatu aiemman yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla.

7. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti myönnettyt uudelleenistutusoikeudet on käytettävä siinä säädettyissä määräajoissa.

93 artikla

Istutusoikeuksien kansallinen ja alueellinen varanto

1. Jäsenvaltioiden on tuotantokyvyn hallinnoinnin parantamiseksi luotava istutusoikeuksien kansallinen tai alueellinen varanto.

2. Jäsenvaltiot, jotka ovat luoneet istutusoikeuksien kansallisen tai alueellisen varannon asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti, voivat säilyttää varantonsa niin kauan kuin ne soveltavat istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä tämän luvun mukaisesti.

3. Seuraavat istutusoikeudet on siirrettävä kansalliseen tai alueelliseen varantoon, jos niitä ei käytetä säädettyssä määräajassa:

- uusien viljelmien istutusoikeudet;
- uudelleenistutusoikeudet;
- varannosta myönnetty istutusoikeudet.

4. Tuottajat voivat siirtää uudelleenistutusoikeuksia kansalliseen tai alueelliseen varantoon. Jäsenvaltioiden on määriteltävä siirron edellytykset ja siitä kansallisista varoista mahdollisesti maksettava korvaus ottaen huomioon asianomaisten oikeutetut edut.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta varantojärjestelmää, jos ne voivat osoittaa alueellaan jo olevan tehokas vaihtoehtoinen järjestelmä istutusoikeuksien hallinnoimiseksi. Vaihtoehtoinen järjestelmä saa tarvittaessa poiketa tämän luvun asiaa koskevista säännöksistä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös jäsenvaltioihin, jotka lopettavat asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti perustetun kansallisen tai alueellisen varannon toiminnan.

94 artikla

Istutusoikeuksien myöntäminen varannosta

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää varannosta oikeuksia
 - a) maksutta alle 40-vuotiaalle tuottajille, joilla on riittävä ammattitaito ja pätevyys ja jotka ovat perustamassa ensimmäistä tilaansa maatalousyrittäjänä;
 - b) kansallisiin tai tapauksen mukaan alueellisiin varoihin suoritettavaa maksua vastaan tuottajille, jotka aikovat käyttää oikeudet sellaisten viinitilojen istuttamiseen, joiden tuotteilla on taatut markkinat.
- Jäsenvaltioiden on määriteltävä vahvistamisperusteet b alakohdassa tarkoitetun maksun määrälle, joka voi vaihdella kyseessä olevan viinitilan aiotun lopputuotteen mukaan ja sen mukaan, paljonko on jäljellä siirtymäkautta, jonka aikana sovelletaan 90 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä uusien viljelmien istutuskieltoa.
2. Kun varannosta myönnettyjä istutusoikeuksia käytetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - a) sijainti sekä käytettävät lajikkeet ja viljelymenetelmät ovat sellaisia, että niillä voidaan taata tuotannon mukautuvan markkinoiden vaatimuksiin;
 - b) sadot vastaavat alueen keskiarvoa erityisesti silloin, kun kastelemattomilta aloilta peräisin olevat istutusoikeudet käytetään kasteluilla aloilla.

3. Varannosta myönnetty istutusoikeudet, joita ei ole käytetty ennen niiden myöntämistä vuotta seuraavan toisen viinivuoden päättymistä, menetetään ja ne siirretään takaisin varantoon.

4. Varannossa olevat istutusoikeudet, joita ei ole myönnetty ennen niiden varantoon siirtämistä vuotta seuraavan viidennen viinivuoden päättymistä, raukeavat.

5. Jos jäsenvaltiossa on alueellisia varantoja, se voi antaa sääntöjä, joissa sallitaan istutusoikeuksien siirto alueellisten varantojen välillä. Jos jäsenvaltiossa on sekä alueellisia että kansallisia varantoja, se voi myös sallia kyseisten varantojen väliset siirrot.

Siirroissa voidaan soveltaa vähennyskerrointa.

95 artikla

De minimis -sääntö

Tätä lukua ei sovelleta jäsenvaltioissa, joissa ei ole sovellettu yhteisön istutusoikeuksien järjestelyä 31 päivään joulukuuta 2007 mennessä.

96 artikla

Tiukemmat kansalliset säännöt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa uusien viljelmien istutusoikeuksien tai uudelleenistutusoikeuksien myöntämisen osalta tiukempia kansallisia sääntöjä. Jäsenvaltiot saavat vaatia, että hakemuksia ja niihin sisällytettäviä tietoja on täydennettävä muilla tuotantokyvyn kehityksen seurantaan tarvittavilla tiedoilla.

97 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän luvun täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat koskea erityisesti:

- a) säännöksiä liiallisten hallinnollisten maksujen välttämiseksi tämän luvun säännösten soveltamisessa;
- b) 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viiniköynnösten samanaikaista esiintymistä;
- c) 94 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vähennyskertoimen soveltamista koskevia sääntöjä.

III LUKU

Raivausjärjestelmä

98 artikla

Soveltamisala ja määritelmä

Tässä luvussa vahvistetaan edellytykset, jotka koskevat viiniviljelijöille viiniköynnösten raivaamisesta myönnettävää palkkiota, jäljempänä 'raivauspalkkio'.

99 artikla

Järjestelmän kesto

Raivausjärjestelmää sovelletaan viinivuoden 2010/2011 loppuun.

100 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

Raivauspalkkio voidaan myöntää ainoastaan, jos asianomainen ala on seuraavien edellytysten mukainen:

- a) se ei ole saanut viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä vastaaviin toimenpiteisiin myönnettävää yhteisön tai kansallista tukea kymmeneen raivauspyyntöä edeltävään viinivuoteen;
- b) se ei ole saanut missään muussa yhteisessä markkinajärjestelyssä myönnettävää yhteisön tukea viiteen raivauspyyntöä edeltävään viinivuoteen;
- c) sitä hoidetaan;
- d) se on vähintään 0,1 hehtaarin suuruinen; jos jäsenvaltio niin päättää, tämä vähimmäiskoko voi kuitenkin olla 0,3 hehtaaria kyseisen jäsenvaltion joidenkin sellaisten hallinnollisten alueiden osalta, joilla viinitilan viiniköynnöstä kasvavan alan keskikoko on suurempi kuin yksi hehtaari;
- e) sille ei ole istutettu viiniköynnöksiä minkään yhteisön tai kansallisen säännöksen vastaisesti;
- f) sille on istutettu 24 artiklan mukaisesti luokiteltavia viiniköynnöslajikkeita.

Sen estämättä, mitä e alakohdassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 1493/1999 2 artiklan 3 kohdan ja tämän asetuksen 86 artiklan 1 kohdan mukaisesti säännönmukaistetuille aloille voidaan myöntää raivauspalkkio.

101 artikla

Raivauspalkkion määrä

1. Myönnettävien raivauspalkkioiden asteikot vahvistetaan 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
2. Jäsenvaltiot vahvistavat raivauspalkkion määrän 1 kohdassa tarkoitettuja asteikkoja noudattaen ja asianomaisen tilan aieman tuotoksen perusteella.

102 artikla

Menettely ja talousarvio

1. Tuottajien on jätettävä raivauspalkkiohakemus jäsenvaltion viranomaisille vuosittain viimeistään 15 päivänä syyskuuta.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa 15 päivää syyskuuta aiemman päivämäärän edellyttäen, että se on myöhempi kuin 30 päivä kesäkuuta ja että ne ottavat tarvittaessa asianmukaisesti huomioon 104 artiklassa säädettyjen poikkeusten soveltamisen.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä vastaanotetuille hakemuksille hallinnollisia tarkastuksia, käsiteltävä tukikelpoiset hakemukset ja ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 15 päivänä lokakuuta hakemusten kattama kokonaisala ja määrät alueiden ja satoluokkien mukaan eriteltyinä.

3. Raivausjärjestelmän vuotuiset enimmäismäärärahat esitetään liitteessä VII.

4. Jos jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittama kokonaismäärä ylittää käytettävissä olevat talousarviovarat, ilmoitetuille määrille vahvistetaan vuosittain viimeistään 15 päivänä marraskuuta hyväksymisprosentti 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, ottaen tarpeen mukaan huomioon 104 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltaminen.

5. Jäsenvaltioiden on vuosittain viimeistään 1 päivänä helmikuuta hyväksyttävä hakemukset, jotka koskevat

- a) haettuja aloja kokonaisuudessaan, jos komissio ei ole vahvistanut 4 kohdassa tarkoitettua prosenttimäärää; tai
- b) aloja sellaisina kuin ne ovat 4 kohdassa tarkoitettua prosenttimäärän soveltamisen jälkeen, puolueettomien ja syrjimättömien perusteiden ja seuraavien prioriteettien mukaisesti:
 - i) Jäsenvaltioiden on asetettava ensimmäiselle sijalle hakijat, joiden raivauspalkkiohakemus koskee koko heidän viinitilaansa.
 - ii) Jäsenvaltioiden on asetettava toiselle sijalle hakijat, jotka ovat vähintään 55 vuoden ikäisiä, tai vanhempia, jos jäsenvaltiot niin säätävät.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä tiedoksi hyväksytyt hakemukset alueiden ja satoluokkien mukaan eriteltyinä sekä alueen maksamien raivauspalkkioiden kokonaismäärä.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä joulukuuta edelliseltä viinivuodelta

- a) raivatut alueet alueittain ja satoluokittain eriteltyinä;
- b) alueen maksamien raivauspalkkioiden kokonaismäärä.

103 artikla

Täydentävät ehdot

Jos viljelijän todetaan milloin tahansa kolmen vuoden kuluessa raivauspalkkion suorittamisesta jättäneen noudattamatta tilallaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 3–7 artiklassa tarkoitettuja

lakisääteisiä hoitovaatimuksia ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta viljelijästä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena, tukea alennetaan tai se peruutetaan osittain tai kokonaan noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja viljelijä on tapauksen mukaan velvoitettava maksamaan se takaisin kyseisissä säännöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

104 artikla

Poikkeukset

1. Jäsenvaltio voi hylätä 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hakemusten, jos raivatun alan yhteenlaskettu osuus sen alueella on 8 prosenttia liitteessä VIII tarkoitettua viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

Jäsenvaltio voi päättää hylätä 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lisähakemusten alueella, jonka raivatun alan yhteenlaskettu osuus on 10 prosenttia sen viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

2. Jäljempänä olevassa 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan päättää lopettaa raivausjärjestelmän soveltaminen jossakin jäsenvaltiossa, jos vireillä olevat hakemukset huomioon ottaen raivauksen jatkaminen johtaisi siihen, että raivatun alan yhteenlaskettu osuus ylittäisi 15 prosenttia jäsenvaltion liitteessä VIII tarkoitettua viiniköynnöstä kasvavasta alasta.

3. Jäljempänä olevassa 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan päättää lopettaa raivausjärjestelmän soveltaminen jossakin jäsenvaltiossa tietynä vuotena, jos vireillä olevat hakemukset huomioon ottaen raivauksen jatkaminen johtaisi siihen, että raivatun alan yhteenlaskettu osuus ylittäisi 6 prosenttia jäsenvaltion liitteessä VIII tarkoitettua viiniköynnöstä kasvavasta alasta kyseisenä järjestelmän toimintavuotena.

4. Jäsenvaltiot voivat katsoa, että vuoristoalueilla tai jyrkkärinteisillä alueilla kasvavat viiniköynnökset eivät ole tukikelpoisia raivausjärjestelmässä 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritettävien edellytysin.

5. Jäsenvaltio voi katsoa, että tietyt alueet eivät ole tukikelpoisia raivausjärjestelmässä, jos järjestelmän soveltaminen olisi ristiriidassa ympäristönäkökohtien kanssa. Tällä tavalla tukeen kelpaamattomiksi katsottujen alojen osuus liitteessä VIII tarkoitettua viiniköynnöstä kasvavasta alasta saa olla enintään 3 prosenttia.

6. Kreikka voi katsoa, että alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä Egeanmeren saarilla ja Kreikkaan kuuluvilla Joonianmeren saarilla, lukuun ottamatta Kreetaa ja Euboiaa, eivät ole tukikelpoisia raivausjärjestelmässä.

7. Tässä luvussa esitettyä raivausjärjestelmää ei sovelleta Azoreihin, Madeiraan eikä Kanariansaariin.

8. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää 4–6 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, on annettava komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä elokuuta ja ensimmäisen kerran 1 päivänä elokuuta 2008 tiedoksi toteutettavasta raivaustoimenpiteestä seuraavat tiedot:

- tukeen kelpaamattomiksi katsotut alat;
- perusteet sille, miksi alat katsotaan tukeen kelpaamattomiksi 4 ja 5 kohdan mukaisesti.

9. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tukeen kelpaamattomien alojen tai tukeen kelpaamattomiksi 4–7 kohdan mukaisesti katsottujen alojen tuottajille etusija muissa tässä asetuksessa säädettyissä tukitoimenpiteissä, erityisesti tapauksen mukaan tukiohjelmien ja maaseudun kehittämistoimenpiteiden mukaisesti toteutettavassa rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevassa toimenpiteessä.

105 artikla

De minimis -sääntö

Tätä lukua ei sovelleta jäsenvaltioissa, joiden viinintuotanto on enintään 50 000 hehtolitraa viinivuodessa. Tuotanto lasketaan viiden edeltävän viinivuoden keskituotoksesta.

106 artikla

Täydentävä kansallinen tuki

Jäsenvaltiot voivat myöntää myönnetyn raivauspalkkion lisäksi täydentävää kansallista raivaustukea, jonka suuruus on enintään 75 prosenttia sovellettavasta raivauspalkkiosta.

107 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti:

- tietoja 100 artiklassa tarkoitetuista tukikelpoisuusedellytyksistä, erityisesti todistetta siitä, että alueita hoidettiin asianmukaisesti vuosina 2006 ja 2007;
- 101 artiklassa tarkoitettuja palkkioluokkia ja -tasoja;
- 104 artiklassa tarkoitettujen poikkeusten perusteita;
- jäsenvaltioiden raportointivelvoitteita raivausjärjestelmän täytäntöönpanon osalta, mukaan luettuina seuraamukset raportoinnin viivästyessä ja tiedot, joita jäsenvaltiot antavat tuottajille järjestelmän käyttömahdollisuudesta;

- e) raportointivelvoitteita täydentävän kansallisen tuen osalta;
- f) maksumääräaikoja.

112 artikla

Saateasiakirjat ja rekisteri

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen yhteisössä ainoastaan, jos niiden mukana on virallisesti hyväksytty saateasiakirja.

2. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on ammattinsa harjoittamista varten hallussaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, erityisesti tuottajien, pullottajien, jalostajien ja 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävien kauppiaiden, on pidettävä kirjaa erityisesti edellä mainittujen tuotteiden saapuvista ja lähtevistä eristä.

VI OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

108 artikla

Viinitilarekisteri

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä viinitilarekisteriä, joka sisältää ajantasaiset tiedot tuotantokyvystä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuus ei koske jäsenvaltioita, joissa 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti luokiteltaviin viiniköynnöslajikkeisiin kuuluvien viiniköynnösten kokonaispinta-ala on pienempi kuin 500 hehtaaria.

109 artikla

Tuotantokykyä koskeva selvitys

Jäsenvaltioiden, joiden tukiohjelmiin sisältyy ”viinitilojen rakenneuudistus- ja uusiin lajikkeisiin siirtymistoimenpide” 11 artiklan mukaisesti, on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä maaliskuuta ja ensimmäisen kerran viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2009 tuotantokyk्याän koskeva ajantasainen selvitys 108 artiklassa tarkoitettun viinitilarekisterin perusteella.

110 artikla

Viinitilarekisterin ja tuotantokykyä koskevan selvityksen voimassaolon pituus

Voidaan 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että 108 ja 109 artiklaa ei sovelleta enää 1 päivän tammikuuta 2016 jälkeen.

111 artikla

Pakolliset ilmoitukset

1. Viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden tuottajien sekä rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien on ilmoitettava vuosittain toimivaltaisille kansallisille viranomaisille edellisestä sadosta tuotetut määrät.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden kauppiaita ilmoittamaan vuosittain edellisestä sadosta kaupan pidetyt määrät.

3. Rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien sekä kauppiaiden — vähittäiskauppiaita lukuun ottamatta — on vuosittain ilmoitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille hallussaan olevan rypäleen puristemehun ja viinin määrä riippumatta siitä, ovatko ne peräisin kyseisen vuoden vai edellisvuosien sadosta. Kolmansista maista tuodut rypäleen puristemehut ja viinit on mainittava erikseen.

113 artikla

Komiteamenettely

1. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohtaa.

2. Jos tähän kohtaan viitataan:

- komissiota avustaa sääntelykomitea;
- sovelletaan (EY) N:o 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa;
- päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua määrääjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

114 artikla

Taloudelliset resurssit

Tämän asetuksen II osaston I luvussa, lukuun ottamatta 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä, ja V osaston III luvussa säädettyjä toimenpiteitä pidetään asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina maatalousmarkkinoiden sääntelemiseksi tehtävinä interventioina.

115 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission välinen tiedonvaihto

1. Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tiedot, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi erityisesti markkinoiden seurannan ja analysoinnin ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita koskevien kansainvälisten velvollisuuksien täyttämisen kannalta.

2. Yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan soveltamiseksi tarvittavien tietojen määrittämiseksi sekä näiden tietojen muodon, sisällön, aikataulun ja määräaikojen sekä tietojen ja asiakirjojen toimittamista tai käyttöön saattamista koskevien järjestelyjen määrittämiseksi annetaan 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

116 artikla

Seuranta

Jäsenvaltioiden on tämän asetuksen soveltamiseksi varmistettava, että ne hallinto- ja valvontamenettelyt, jotka liittyvät aloihin, ovat yhteensopivia yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa seuraavilta osin:

- tietokonepohjainen tietokanta;
- asetuksen (EY) N:o 1782/2003 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;
- hallinnolliset tarkastukset.

Kyseisten menettelyjen on mahdollistettava ongelmaton ja ristiriidaton yhteistoiminta tai tietojenvaihto yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa.

117 artikla

Tarkastukset ja hallinnolliset seuraamukset sekä niistä raportointi

Lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 145 artiklan n) a kohdan piiriin kuuluvaa asiaa hyväksytään tämän asetuksen 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavat:

- säännöt, joilla varmistetaan yhteisön säännösten yhdenmukainen soveltaminen viinialalla erityisesti tarkastusten osalta, ja säännöt, joilla säännellään tarkastusten parantamiseksi toteutettavia erityisiä rahoitusmenettelyjä;
- säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden toteuttamia tämän asetuksen soveltamisesta aiheutuvien velvollisuuksien täyttämiseen liittyviä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia;
- hallinnollisten seuraamusten soveltamisjärjestelmä silloin kun havaitaan, että jotakin tämän asetuksen soveltamisesta johtuvaa velvollisuutta ei täydetä, ottaen huomioon noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus;
- säännöt, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisesta johtuvien aiheuttomasti suoritettujen maksujen takaisin perintää;
- säännöt, jotka koskevat toteutetuista tarkastuksista ja niiden tuloksista raportointia.

118 artikla

Kansallisten vastuuviranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi viranomainen, joka on vastuussa siitä, että yhteisön sääntöjen noudattaminen viinialalla turvataan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 47 artiklan soveltamista. Jäsenvaltioiden on erityisesti nimettävä laboratoriot, joilla on lupa suorittaa virallisia määrittämiä viinialalla. Nimettyjen laboratorioden on oltava testauslaboratorioden

toiminnalle standardissa ISO/IEC 17025 asetettujen yleisten perusteiden mukaisia.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja laboratorioden nimet ja osoitteet. Komissio julkaisee nämä tiedot.

119 artikla

Kansallinen tislauksetuuri kriisitapauksessa

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää 1 päivästä elokuuta 2012 kansallista tukea viinintuottajille vapaaehtoista tai pakollista viinin tislauksesta varten perustelluissa kriisitapauksissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuen on oltava suhteellista ja mahdollistettava kriisin ratkaisu.

3. Jäsenvaltiossa käytettävissä olevien tukien kokonaismäärä tietynä vuotena ei tällaisen tuen osalta saa ylittää 15 prosenttia liitteessä II vahvistetuista kutakin jäsenvaltiota varten käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista:

4. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua tukea, on toimitettava asianmukaisesti perusteltu ilmoitus komissiolle. Päätös siitä, onko toimenpide hyväksytty ja voidaan tukea myöntää, tehdään 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarvikkeisiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

120 artikla

Komission kertomus

Komissio laatii vuoden 2012 loppuun mennessä raportin ottaen erityisesti huomioon uudistuksen täytäntöönpanosta saadut kokemukset.

121 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Tämän osaston täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet hyväksytään 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä toimenpiteet voivat koskea erityisesti:

- 108 artiklassa säädettyä viinitilarekisteriä ja erityisesti sen käyttöä tuotantokäytön seurantaan ja valvontaan;
- 109 artiklassa säädettyä tuotantokäytön koskevaa selvitystä ja erityisesti sen käyttöä tuotantokäytön seurantaan ja valvontaan;
- alojen mittaamista;

- d) rangaistuksia tapauksissa, joissa raportointivelvoitteita ei ole noudatettu;
- e) 111 artiklassa tarkoitettuja pakollisia ilmoituksia;
- f) 112 artiklassa säädettyjä saateasiakirjoja ja rekisteriä;
- g) 119 artiklassa tarkoitettua kansallista tukea koskevia tietoja.

VII OSASTO

MUUTOKSET SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Muutokset

122 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 muutokset

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 2 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa olevat sanat ”31 päivää heinäkuuta 2002” seuraavasti:

”31 päivää heinäkuuta 2008”.

123 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 1782/2003 seuraavasti:

- 1) Korvataan 33 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) heille on myönnetty tukea ainakin yhdestä liitteessä VI tarkoitettusta tukijärjestelmästä 38 artiklassa tarkoitettulla viitekaudella, tai oliiviöljyn osalta 37 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuina markkinointivuosina, tai sokerijuurikkaan, sokeriruo’on ja juurisikurin osalta, jos heille on myönnetty markkinatukea liitteessä VII olevassa K kohdassa tarkoitettuna viitekautena, tai banaanin osalta, jos heille on myönnetty tulonmenetyksiä korvaavaa tasaustukea liitteessä VII olevassa L kohdassa tarkoitettuna viitekautena, tai hedelmien ja vihannesten sekä ruokaperunan ja taimien osalta, jos he olivat hedelmä- ja vihannestuotteiden, ruokaperunan tai taimien tuottajia jäsenvaltion liitteessä VII olevan M kohdan mukaisesti kyseisiin tuotteisiin soveltamana viitekautena, tai viinin osalta, jos he ovat saaneet liitteessä VII olevissa N ja O kohdassa tarkoitettua tukioikeuden”.

- 2) Lisätään 37 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Viinin osalta viitemäärä lasketaan ja mukautetaan liitteessä VII olevien N ja O kohdan mukaisesti.”

- 3) Lisätään 41 artiklan 1 b alakohta seuraavasti:

”1 b) Viinin osalta ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä huhtikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 (*) 9 artiklan ja 102 artiklan 6 kohdan mukaisesti komission käytettäviksi saattamat viimeisimmät tiedot komissio mukauttaa tämän asetuksen 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen liitteessä VIII vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kansallisten enimmäismäärien mukauttamista edeltävän vuoden joulukuun 1 päivään mennessä komissiolle liitteessä VII olevassa N kohdassa tarkoitettujen oikeuksien alueellinen keskiarvo.

(*) EUVL L 148, 6.6.2008, s. 1”

- 4) Lisätään 43 artiklan 2 kohtaan a d alakohta seuraavasti:

”a d) viinin osalta liitteessä VII olevien N ja O kohdan mukainen hehtaarimäärä;”

- 5) Korvataan 44 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. ”Tukikelpoisilla hehtaareilla” tarkoitetaan tilan maatalousalaa lukuun ottamatta metsänä tai muussa kuin maatalouskäytössä olleita aloja.”

- 6) Korvataan 51 artikla seuraavasti:

*”51 artikla***Maan maatalouskäyttö**

Viljelijät voivat käyttää 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuja lohkoja kaikkeen muuhun maataloustoimintaan.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää 1 päivään marraskuuta 2007 mennessä, että määräpäivään asti, jonka jäsenvaltio vahvistaa, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010, kyseisten jäsenvaltioiden yhden tai useamman alueen lohkoja saa edelleen olla käyttämättä:

- a) yhden tai useamman asetuksen (EY) N:o 2200/96 1 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tuotteen tuotantoon. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää sallia kerääjäkasvien viljelyn tukikelpoisilla hehtaareilla enintään kolmen kuukauden pituisena ajanjaksona, joka alkaa kunakin vuonna 15 päivänä elokuuta; päivämäärää muutetaan kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä 144 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti niiden alueiden osalta, joilla vilja normaalisti korjataan aikaisemmin ilmastollisista syistä;
- b) ruokaperunan tuotantoon; ja/tai
- c) taimitarhoina.”

- 7) Lisätään 63 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Viinin tukiosuuden tilatukijärjestelmään sisällyttämisen osalta jäsenvaltiot voivat päättää viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2009 soveltaa ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta.”

- 8) Lisätään 71 c artiklaan kohta seuraavasti:

”Viinin osalta ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 479/2008 9 artiklan ja 102 artiklan 6 kohdan mukaisesti komission käytettäviksi saattamat viimeisimmät tiedot komissio mukauttaa tämän asetuksen 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen liitteessä VIII a vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kansallisten enimmäismäärien mukauttamista edeltävän vuoden joulukuun 1 päivään mennessä komissiolle tämän asetuksen liitteessä VII olevassa N kohdassa tarkoitettujen oikeuksien alueellinen keskiarvo.”

- 9) Lisätään 145 artiklan

— alakohta seuraavasti:

”d e) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat viinin tuen sisällyttämistä tilatukijärjestelmään asetuksen (EY) N:o 479/2008 mukaisesti.”

— alakohta seuraavasti:

”n) a) viinin osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 479/2008 20 ja 103 artiklassa säädettyjä täydentäviä ehtoja.”

- 10) Korvataan liitteen IV toisessa sarakkeessa viimeinen luettelukohta seuraavasti:

”– Oliivi- ja viinitilojen ylläpitäminen hyvässä kasvukunnossa”.

- 11) Lisätään liitteeseen VII kohdat seuraavasti:

”N. **Viini (raivaus)**

Viljelijöille, jotka osallistuvat asetuksen (EY) N:o 479/2008 V osaston III luvussa vahvistettuun raivausjärjestelmään siirretään, raivausta seuraavana vuonna, tukioikeuksia yhtä suuri määrä kuin on se hehtaanimäärä, josta he ovat saaneet raivauspalkkiota.

Näiden tukioikeuksien yksikköarvon on oltava yhtä suuri kuin vastaavan alueen tukioikeuksien alueellinen keskiarvo. Yksikköarvo saa kuitenkin joka tapauksessa olla enintään 350 euroa hehtaarilta.

O. **Viini (siirto tukiohjelmista)**

Jos jäsenvaltiot päättävät myöntää tukea asetuksen (EY) N:o 479/2008 9 artiklan mukaisesti, niiden on vahvistettava kunkin viljelijän viitemäärä sekä tämän asetuksen 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu sovellettava hehtaanimäärä:

— objektiivisin ja syrjimättömin perustein;

— yhden tai useamman viinivuoden käsittävän edustavan viitekauden osalta alkaen viinivuodesta 2005/2006. Viitemäärän vahvistamiseen käytettävät viiteperusteet ja sovellettavat hehtaanimäärät eivät saa perustua viitekauteen, johon sisältyy viinivuoden 2007/2008 jälkeisiä viinivuosia, jos siirto tukiohjelmiin koskee tukea, joka maksetaan viljelijöille, jotka ovat tähän saakka saaneet tukea tislaukseen alkoholijuomiksi tai ovat saaneet taloudellista tukea rypäleen puristamiseen käytölle viinin väkevöimiseen asetuksen (EY) N:o 479/2008 nojalla,

— asetuksen (EY) N:o 479/2008 6 artiklan e alakohdassa tarkoitettua tähän tukeen käytettävissä olevaa kokonaisuutta ylittämättä.]”

- 12) Liite VIII:

— lisätään tähti ensimmäisessä sarakkeessa olevan sanan ”Italia” jälkeen;

— lisätään teksti taulukon alapuolelle seuraavasti:

”* Vuosia 2008, 2009 ja 2010 vastaavia määriä vähennetään Italian osalta 20 miljoonalla eurolla (ks. alaviite asetuksen (EY) N:o 479/2008 liitteessä II).

124 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muutokset

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 12 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio vahvistaa määrät, jotka ovat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan 2 kohdan sekä 143 d ja 143 e artiklan, asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen suorien tukien vapaaehtoista mukauttamista koskevista säännöistä 27 päivänä maaliskuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 378/2007 (*) 4 artiklan 1 kohdan ja viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä huhtikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 (**) 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti maaseuturahaston käytettävissä.

(*) EUVL L 95, 5.4.2007, s. 1”.

(**) EUVL L 148, 6.6.2008, s. 1”

125 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3/2008 muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 3/2008 seuraavasti:

1) 2 artikla:

— korvataan 1 kohdan c kohta seuraavasti:

”c) tiedotustoimet, joiden aiheena on yhteisön järjestelmä, joka koskee suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja viinejä, viinejä, joihin on merkitty rypälelajike sekä suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettuja alkoholijuomia;”

— korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin voi sisämarkkinoilla kuulua vastuullista juomiskäyttäytymistä ja terveydelle vaaralliseen alkoholinkulutukseen liittyviä haittoja koskevat tiedotustoimet.

Tukikelpoisiin toimiin voi sisämarkkinoilla kuulua myös osallistuminen kansallisesti tai Euroopan tasolla merkittäviin tapahtumiin, messuihin ja näyttelyihin ja erityisesti yhteisön tuotteiden tuotekuvan parantamiseen tähtäävien näyttelyosastojen avulla.”

2) Korvataan 3 artiklan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) mahdollisuus tiedottaa yhteisön järjestelmästä, joka koskee suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja viinejä, viinejä, joihin on merkitty rypälelajike sekä suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettuja alkoholijuomia, sekä tarve valistaa vastuullisesta juomiskäyttäytymisestä ja terveydelle vaaralliseen alkoholinkulutukseen liittyvistä haitoista;”.

3) Lisätään 13 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun kyseessä on vastuullista juomiskäyttäytymistä ja terveydelle vaaralliseen alkoholinkulutukseen liittyviä haittoja koskeva yhteisössä toteutettu tiedotus, ensimmäisessä alakohdassa säädetty prosenttiosuus on 60 prosenttia.”

II LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

126 artikla

Siirtymistä helpottavat säännökset

Edellä 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa toimenpiteet, joilla

- a) helpotetaan siirtymistä asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 säädettyjen järjestelyjen soveltamisesta tässä asetuksessa vahvistettujen järjestelyjen soveltamiseen;
- b) ratkaistaan tarvittaessa erityisiä käytännön ongelmia. Tällaiset toimenpiteet voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poiketa tietyistä tämän asetuksen säännöksistä.

127 artikla

Valtiontukisääntöjen sovellettavuus

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa.

2. Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta:

- a) tämän asetuksen 3 artiklassa tarkoitettuun tukeen mukaan lukien 18 artiklan 5 kohdan mukaisesti rahoitettu tuki;
- b) 106 artiklassa tarkoitettuihin täydentäviin kansallisiin tukiin;
- c) 119 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen tukeen.

128 artikla

Kumoamiset, siirtymävaiheessa jatkuva soveltaminen ja viittaukset

1. Jollei 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, asetus (ETY) N:o 2392/86 ja asetus (EY) N:o 1493/1999 kumotaan.

2. Jatketaan asetuksen (EY) N:o 2392/86 sekä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 V osaston I ja II luvun, VI osaston, 24 ja 80 artiklan ja erityisesti sen asiaan liittyvissä liitteissä olevien vastaavien säännösten soveltamista siihen saakka, kun tämän asetuksen vastaavia lukuja aletaan soveltaa 129 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti.

3. Seuraavia asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan edelleen siltä osin kuin on aloitettu tai ryhdytty toteuttamaan kyseisen asetuksen mukaisesti seuraavia tukikelpoisia toimenpiteitä ennen 1 päivää elokuuta 2008:

- a) II osaston II ja III luvun mukaiset toimenpiteet (luopumis-palkkiot sekä rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen). Tukea ei kuitenkaan makseta 15 päivän lokakuuta 2008 jälkeen II osaston III luvun nojalla;
- b) III osaston mukaiset toimenpiteet (markkinamekanismit);
- c) VII osastossa olevan 63 artiklan mukaiset toimenpiteet (vientituet).

4. Viittauksia kumottuun asetukseen (EY) N:o 1493/1999 pidetään tarpeen mukaan viittauksina tähän asetukseen.

129 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 2008.

2. Sitä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2008 seuraavin poikkeuksin:

- a) 5–8 artiklaa sovelletaan 30 päivästä kesäkuuta 2008;
- b) 122 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008;
- c) 123 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009,
- d) Asetuksen V osaston III lukua sovelletaan 30 päivästä kesäkuuta 2008.
- e) Tämän asetuksen III osaston II, III, IV, V ja VI lukua, 108, 111 ja 112 artiklaa ja erityisesti asiaan liittyvissä liitteissä olevia vastaavia säännöksiä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2009, jollei 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annettavassa asetuksessa toisin säädetä.

3. Asetuksen V osaston II lukua sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. RUPEL

LIITE I

MÄÄRITELMÄT

Yleistä

1. 'Viinivuosi' tarkoittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantovuotta. Se alkaa kunkin vuoden 1 päivänä elokuuta ja päättyy seuraavan vuoden 31 päivänä heinäkuuta.

Viiniköynnöksiin liittyvät määritelmät

2. 'Raivaus' tarkoittaa kaikkien viiniköynnösten täydellistä poistamista viininviljelyalalta.
3. 'Istutus' tarkoittaa vartettujen tai varttamattomien viinitaimien tai viinitaimien osien lopullista istuttamista rypäleiden tuotantoa tai emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatusta varten.
4. 'Uudelleenvarttaminen' tarkoittaa jo kertaalleen vartetun viiniköynnöksen varttamista.

Tuotteeseen liittyvät määritelmät

5. 'Tuore viinirypäle' tarkoittaa viiniköynnöksestä saatavaa kypsää tai jopa hieman kuivunutta hedelmää, jota käytetään viiniyttämässä ja joka voidaan murskata tai puristaa tavanomaisilla viinikellarimenetelmillä ja joka voi saada aikaan luonnollisen alkoholikäymisen.
6. 'Tuore rypäleen puristemehu, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia' tarkoittaa tuotetta,
 - a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 ja enintään 15 tilavuusprosenttia;
 - b) joka valmistetaan lisäämällä käymättömään rypäleen puristemehuun, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia ja joka on peräisin yksinomaan 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti määriteltävistä rypälelajikkeista,
 - i) joko viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,
 - ii) tai puhdistamatonta viinin tislamisesta saatua tuotetta, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta enintään 80 tilavuusprosenttia.
7. 'Viinirypälemehu' tarkoittaa käymätöntä mutta käymiskykyistä nestemäistä tuotetta, joka
 - a) käsitellään siten, että se on valmis nautittavaksi sellaisenaan;
 - b) saadaan tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta tai laimentamalla. Jos se saadaan laimentamalla, se on laimennettava väkevöidystä tai tiivistetystä rypäleen puristemehusta.

Rypäletäysmehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

8. 'Tiivistetty viinirypälemehu' tarkoittaa sokeriväriä sisältämätöntä viinirypälemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypälemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen niin, että refraktometrin, jota käytetään erikseen säädettävän menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetylle viinirypälemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

9. 'Viinisakka' tarkoittaa
 - a) viiniä sisältävien säiliöiden pohjalle käymisen jälkeen, varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen jäävää jäännöstä;
 - b) a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden suodattamisesta tai sentrifugoinnista tulevaa jäännöstä;

- c) rypäleen puristemehua sisältävien säiliöiden pohjalle varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen jäävää jäännöstä;
 - d) c alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista tulevaa jäännöstä.
10. 'Rypäleiden puristejäännös' tarkoittaa tuoreiden rypäleiden puristamisesta tulevaa jäännöstä, joka on käynyt tai käymätön.
11. 'Viinietikka' tarkoittaa tuotetta, joka saadaan:
- a) vedessä maseroidun käyttämättömän puristejäännöksen käymisestä;
 - b) käyneen puristejäännöksen liuottamisesta vedessä.
12. 'Tislausta varten väkevöity viini' tarkoittaa tuotetta,
- a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 18 ja enintään 24 tilavuusprosenttia;
 - b) joka on valmistettu ainoastaan lisäämällä jäännössokeria sisältämättömään viiniin puhdistamatonta tuotetta, jota saadaan viinin tislauksesta ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 86 tilavuusprosenttia;
 - c) jonka haihtuva happoisuus on enintään 1,5 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.
13. 'Cuvée': tarkoittaa
- a) rypäleen puristemehua,
 - b) viiniä,
 - c) ominaisuuksiltaan erilaisten rypäleen puristemehujen ja/tai viinien sekoituksia,
- jotka on tarkoitettu tietynlaisten kuohuviinien valmistukseen.

Alkoholipitoisuuteen liittyvät määritelmät

14. 'Todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina' tarkoittaa 100 litrassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.
15. 'Potentiaalinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina' tarkoittaa 100 litrassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä syntyvän puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.
16. 'Kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina' tarkoittaa todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää;
17. 'Luonnollinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina' tarkoittaa tuotteen kokonaisalkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina ennen väkevöintiä.
18. 'Todellinen alkoholipitoisuus painoprosentteina' tarkoittaa 100 kilogrammassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina.
19. 'Potentiaalinen alkoholipitoisuus painoprosentteina' tarkoittaa puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina, joka syntyisi 100 kilogrammassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä.
20. 'Kokonaisalkoholipitoisuus painoprosentteina' tarkoittaa todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää;

LIIITE II

TUKIOHJELMIEN MÄÄRÄRAHAT

(8 artiklan 1 kohta)

tuhatta euroa

Varainhoitovuosi	2009	2010	2011	2012	2013	Vuodesta 2014
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	4 820	4 987	6 169	6 091	6 095
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	160	221	227	284	280	280

(*) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VIII olevia kansallisia enimmäismääriä, jotka vastaavat vuosia 2008, 2009 ja 2010, vähennetään Italian osalta 20 miljoonalla eurolla, ja määrät on sisällytetty tässä taulukossa vahvistettuihin Italian määrärahoihin varainhoituvuosien 2009, 2010 ja 2011 osalta.

LIITE III

MÄÄRÄRAHAT MAASEUDUN KEHITTÄMISEEN

(23 artiklan 3 kohta)

tuhatta euroa

Varainhoitovuosi	2009	2010	Vuodesta 2011
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	—	—
SK	—	—	—
UK	—	—	—

LIITE IV

RYPÄLETUOTTEIDEN LUOKAT

1. **Viini**

Viini on tuote, joka saadaan murskatuista tai murskaamattomista tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta ainoastaan täydellisellä tai osittaisella alkoholikäymisellä.

Viinin on oltava seuraavien edellytysten mukaista:

- a) sen todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on joko liitteessä V olevassa B kohdassa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, jos viini on valmistettu ainoastaan liitteessä IX tarkoitetuilta A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä poimituista rypäleistä, ja vähintään 9 tilavuusprosenttia muiden viininviljelyvyöhykkeiden osalta;
- b) jos viinillä on suojattu alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä, sen todellinen alkoholipitoisuus on — poiketen muutoin sovellettavasta todellisen alkoholipitoisuuden vähimmäistilavuusprosentista — joko liitteessä V olevassa B kohdassa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 4,5 tilavuusprosenttia;
- c) sen kokonaisalkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia. Tästä poiketen:
 - Kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi nousta 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tehtävällä päätöksellä 20:een tilavuusprosenttiin, kun kyseessä ovat tietyillä viininviljelyalueilla yhteisössä tuotetut viinit, jotka on valmistettu ilman väkevöimistä;
 - Kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi ylittää 15 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat viinit, joilla on suojattu alkuperänimitys ja jotka on valmistettu ilman väkevöimistä;
- d) sen kokonaishappopitoisuus viinihappona ilmaistuna on vähintään 3,5 grammaa litrassa eli 46,6 milliekvivalenttia litrassa, ellei mahdollisesti 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksytyistä poikkeuksista muuta johdu.

'Retsina' on viini, jota tuotetaan ainoastaan Kreikan maantieteellisellä alueella rypäleen puristemehusta, johon on lisätty Aleppo-mäntypihkaa. Aleppo-mäntypihkaa saa käyttää ainoastaan retsinaviinin valmistuksessa Kreikassa voimassa olevien säännösten mukaisesti.

Edellä olevasta b alakohdasta poiketen Tokaji eszenciaa ja Tokajská esenciaa pidetään viininä.

2. **Käymistilassa oleva uusi viini**

Käymistilassa oleva uusi viini on viini, jonka alkoholikäyminen ei ole vielä päättynyt ja jota ei ole vielä erotettu sakastaan.

3. **Väkevä viini**

Väkevä viini on tuote,

- a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 15 ja enintään 22 tilavuusprosenttia;
- b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laadittavaan luetteloon;
- c) joka on saatu
 - käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta,
 - viinistä,
 - edellisten sekoituksesta, tai
 - rypäleen puristemehusta tai rypäleen puristemehun ja viinin sekoituksesta, kun kyseessä ovat 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävät alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit;

- d) jonka alkuperäinen luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laadittavaan luetteloon;
- e) johon on lisätty
- i) joko yksinään tai sekoitettuna
- viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,
 - viinistä tai kuivatuista rypäleistä saatavaa tislettä, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia;
- ii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
- tiivistetty rypäleen puristemehu,
 - jokin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettua rypäleen puristemehun kanssa;
- f) johon on e alakohdan poikkeusta soveltaen lisätty, silloin kun kyseessä ovat määriteltävät alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit, jotka sisältyvät 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen laadittavaan luetteloon,
- i) jotakin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettua tuotetta yksinään tai sekoitettuna; tai
- ii) yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
- viinistä tai kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholi, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 ja enintään 96 tilavuusprosenttia;
 - viinistä tai rypäleen puristejäänöksestä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia;
 - kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta alle 94,5 tilavuusprosenttia;
- iii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:
- kuivuneista viinirypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu,
 - avotulikäsittelyllä saatu tiivistetty rypäleen puristemehu, joka vastaa tätä toimenpidettä lukuun ottamatta tiivistetyn rypäleen puristemehun määritelmää,
 - tiivistetty rypäleen puristemehu,
 - jokin f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuun rypäleen puristemehuun.

4. Kuohuviini

Kuohuviini on tuote,

- a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla
- tuoreista rypäleistä;
 - rypäleen puristemehusta;
 - viinistä;
- b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;

- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa;
- d) jonka valmistukseen tarkoitetun *cuvéen* kokonaisalkoholipitoisuuden on oltava vähintään 8,5 tilavuusprosenttia,

5. **Laatukuohuviini**

Laatukuohuviini on tuote,

- a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla
 - tuoreista rypäleistä;
 - rypäleen puristemehusta;
 - viinistä,
- b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa;
- d) jonka valmistukseen tarkoitetun *cuvéen* kokonaisalkoholipitoisuuden on oltava vähintään 9 tilavuusprosenttia.

6. **Maustettu laatukuohuviini**

Maustetut laatukuohuviinit ovat laatukuohuviiniä:

- a) joka valmistetaan käyttämällä *cuvéen* valmistukseen ainoastaan 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen erikseen laadittavassa luettelossa mainituista viiniköynnöslajikkeista peräisin olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua. Maustetut laatukuohuviinit, jotka valmistetaan perinteisesti käyttämällä *cuvéen* koostumukseen viinejä, määritellään 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä;
- b) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa;
- c) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 6 tilavuusprosenttia;
- d) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 10 tilavuusprosenttia.

Muita täydentäviä erityisominaisuuksia tai tuotantoon ja liikkuvuuteen liittyviä vaatimuksia koskevat erityissäännöt hyväksytään 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7. **Hiilihapotettu kuohuviini**

Hiilihapotettu kuohuviini on tuote,

- a) joka on saatu viinistä, jolla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää;
- b) josta purkautuu säiliötä avatessa hiilidioksidia, joka on peräisin kokonaisuudessaan tai osittain tämän kaasun lisäämisestä;
- c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa.

8. Helmeilevä viini

Helmeilevä viini on tuote,

- a) joka on saatu viinistä, jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia;
- b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia,
- c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa;
- d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

9. Hiilihapotettu helmeilevä viini

Hiilihapotettu helmeilevä viini on tuote,

- a) joka on valmistettu viinistä;
- b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia ja kokonaisalkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia;
- c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 °C:n lämpötilassa;
- d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

10. Rypäleen puristemehu

Rypäleen puristemehu on nestemäinen tuote, joka saadaan tuoreista rypäleistä luonnollisilla tai fysikaalisilla menetelmillä. Rypäleen puristemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

11. Osittain käynyt rypäleen puristemehu

Käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun käymistuote, jonka todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1 tilavuusprosentti ja pienempi kuin kolme viidesosaa sen kokonaisalkoholipitoisuudesta.

12. Kuivuneista rypäleistä saatu osittain käynyt rypäleen puristemehu

Kuivuneista rypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun osittaisesta käymisestä saatu tuote, joka valmistetaan kuivuneista rypäleistä, joiden kokonaissokeripitoisuus ennen käymistä on vähintään 272 grammaa litrassa ja joiden luonnollinen ja todellinen alkoholipitoisuus ei saa olla pienempi kuin 8 tilavuusprosenttia. Tiettyjä nämä vaatimukset täyttäviä viinejä, jotka määritellään 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, ei kuitenkaan pidetä kuivuneista rypäleistä saatuna osittain käyneenä rypäleen puristemehuna.

13. Tiivistetty rypäleen puristemehu

Tiivistetty rypäleen puristemehu on sokeriväriä sisältämätöntä viinirypäleen puristemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 31 artiklan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetylle viinirypäleen puristemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

14. Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu

Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu on nestemäinen tuote, johon ei ole lisätty sokeriväriä ja

- a) joka saadaan osittaisella veden poistamisella rypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 31 artiklan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 61,7;
- b) joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä;
- c) jolla on seuraavat ominaisuudet:
 - pH on 25°:ssa Brix-asteikolla enintään 5,
 - optinen tiheys 425 nanometrissä yhden senttimetrin paksuudessa tiivistetyssä rypäleen puristemehussa 25°:ssa Brix-asteikolla on enintään 0,100,
 - sakkaroosipitoisuus, jota ei havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,
 - Folin-Ciocalteau-luku on 25°:ssa Brix-asteikolla enintään 6,00,
 - kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,
 - rikkidioksidipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta;
 - kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta;
 - johtokyky on 25°:ssa Brix-asteikolla ja 20 °C:ssa enintään 120 mikrosiemensä senttimetrissä;
 - hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta;
 - sisältää mesoinositolia,

Puhdistetulle tiivistetylle rypäleen puristemehulle sallitaan enintään 1 tilavuusprosentin todellinen alkoholipitoisuus.

15. Kuivatuista rypäleistä valmistetut viinit

Kuivatuista rypäleistä valmistettu viini on tuote,

- a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä viinirypäleistä, jotka on jätetty aurinkoon tai varjoon veden osittaista poistamista varten;
- b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia;
- c) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia (tai 272 grammaa sokeria litrassa).

16. Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini

Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini on tuote,

- a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä;
- b) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia;
- c) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 15 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 12 tilavuusprosenttia.

Jäsenvaltiot voivat säätää tätä tuotetta koskevasta vanhentamiskaudesta.

17. Viinietikka

Viinietikka on etikka,

- a) joka on valmistettu ainoastaan viinin etikkakäymisellä;
 - b) jonka kokonaishappopitoisuus on vähintään 60 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.
-

LIITE V

VÄKEVÖIMINEN SEKÄ HAPPAMUUDEN LISÄÄMINEN JA VÄHENTÄMINEN ERÄILLÄ VIININVIJELYVYÖHYKKEILLÄ**A. Väkevöimisen rajoitukset**

1. Kun ilmasto-olot tietyillä liitteessä IX mainituilla yhteisön viininviljelyvyöhykkeillä sitä edellyttävät, asianomaiset jäsenvaltiot voivat sallia 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista peräisin olevien tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin sekä viinin tilavuusprosentteina ilmaistun luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäämisen.
2. Luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääminen on suoritettava liitteessä B tarkoitettujen viininvalmistuskäytäntöjen mukaisesti, eikä se saa ylittää seuraavia rajoja:
 - a) 3 tilavuusprosenttia liitteessä IX mainitulla A-viininviljelyvyöhykkeellä;
 - b) 2 tilavuusprosenttia liitteessä IX mainitulla B-viininviljelyvyöhykkeellä;
 - c) 1,5 tilavuusprosenttia liitteessä IX mainitulla C-viininviljelyvyöhykkeellä.
3. Poikkeuksellisen epäsuotuisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat pyytää, että 2 kohdassa säädettyjä rajoja nostetaan 0,5 prosentilla. Vastauksena tällaiseen pyyntöön komission olisi esitettävä ehdotus asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle mahdollisimman pian. Komissio pyrkii tekemään päätöksensä tämän asetuksen 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen neljän viikon kuluessa pyynnön esittämisestä.

B. Väkevöimiskäsittelyt

1. Edellä A kohdassa tarkoitettua luonnollista alkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina saa lisätä ainoastaan:
 - a) tuoreiden rypäleiden, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun ja käymistilassa olevan uuden viinin osalta ainoastaan lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua;
 - b) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua taikka osittaisella tiivistämisellä, käänteinen osmoosi mukaan luettuna, kun kyseessä on rypäleen puristemehu;
 - c) osittain tiivistämällä jäädyttämisen avulla, kun kyseessä on viini.
2. Jokainen 1 kohdassa tarkoitettu menetelmä sulkee pois muiden menetelmien käytön, kun viiniä tai rypäleen puristemehua väkevöidään tiivistetyllä rypäleen puristemehulla tai puhdistetulla tiivistetyllä rypäleen puristemehulla ja 19 artiklan mukaista tukea maksetaan.
3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu sakkaroosin lisääminen on sallittu ainoastaan kuivasokeroimalla ja vain seuraavilla alueilla:
 - a) liitteessä IX mainittu A-viininviljelyvyöhyke;
 - b) liitteessä IX mainittu B-viininviljelyvyöhyke;
 - c) liitteessä IX mainittu C-viininviljelyvyöhyke, lukuun ottamatta Italiassa, Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa, Kyproksessa sekä seuraavien muutoksenhakutuomioistuinten tuomiovaltaan kuuluvissa Ranskan departementteissa sijaitsevia viinitiloja:
 - Aix-en-Provence,
 - Nîmes,
 - Montpellier,
 - Toulouse,
 - Agen,
 - Pau,

- Bordeaux,
- Bastia.

Kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin poikkeuksellisesti sallia väkevöittämisen kuivasokeroimalla edellä mainituissa Ranskan departementeissa. Ranskan on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä tällaisista luvista.

4. Tiivistetyn rypäleen puristemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun lisääminen ei saa aiheuttaa murskattujen tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun tai käymistilassa olevan uuden viinin alkuperäisen määrän lisääntymistä yli 11 prosenttia liitteessä IX mainitulla A-viininviljelyvyöhykkeellä, yli 8 prosenttia liitteessä IX mainitulla B-viininviljelyvyöhykkeellä ja yli 6,5 prosenttia liitteessä IX mainitulla C-viininviljelyvyöhykkeellä.
5. Rypäleen puristemehun ja viinin, joille tehdään 1 kohdassa tarkoitettu käsittely, tiivistäminen
 - a) ei saa aiheuttaa yli 20 prosentin vähenemistä kyseisen tuotteen alkuperäisessä määrässä;
 - b) ei saa lisätä kyseisen tuotteen luonnollista alkoholipitoisuutta yli 2 tilavuusprosentilla, sen estämättä mitä A kohdan 2 kohdan c alakohdassa esitetään.
6. Edellä 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla käsittelyillä saa lisätä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin ja viinin tilavuusprosentteina ilmaistun kokonaisalkoholipitoisuuden
 - a) liitteessä IX mainitulla A-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 11,5 tilavuusprosenttiin;
 - b) liitteessä IX mainitulla B-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12 tilavuusprosenttiin;
 - c) liitteessä IX mainitulla C I -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12,5 tilavuusprosenttiin;
 - d) liitteessä IX mainitulla C II -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13 tilavuusprosenttiin; ja
 - e) liitteessä IX mainitulla C III -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13,5 tilavuusprosenttiin.
7. Edellä olevasta 6 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia, että
 - a) punaviinin osalta 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuus lisätään liitteessä IX mainitulla A-viininviljelyvyöhykkeellä 12 tilavuusprosenttiin ja liitteessä IX mainitulla B-viininviljelyvyöhykkeellä 12,5 tilavuusprosenttiin;
 - b) 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotannon osalta lisätään jäsenvaltion määrittämälle tasolle.

C. Happamuuden lisääminen ja vähentäminen

1. Tuoreille rypäleille, rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle uudelle viinille ja viinille voidaan tehdä
 - a) liitteessä IX mainituilla A, B ja C I -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden vähentäminen;
 - b) liitteessä IX mainituilla C I, C II- ja C III a -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7 kohdan soveltamista; tai
 - c) liitteessä IX mainitulla C III b -viininviljelyvyöhykkeellä happamuuden lisääminen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin viinin happamuutta voidaan lisätä enintään 1,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 20 milliekvivalenttia litraa kohti.
3. Viinien happamuutta saa lisätä enintään 2,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 33,3 milliekvivalenttia litraa kohti.
4. Viinien happamuutta saa vähentää enintään 1 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 13,3 milliekvivalenttia litraa kohti.
5. Tiivistettäväksi tarkoitettujen rypäleen puristemehun happamuutta voidaan osittain vähentää.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat sallia 1 kohdassa tarkoitettujen, liitteessä IX mainittujen A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiden tuotteiden happamuuden lisäämisen 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.
7. Saman tuotteen happamuuden lisääminen ja väkevöiminen, ellei 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti päätetä poikkeuksesta, sekä tuotteen happamuuden lisääminen ja sen happamuuden vähentäminen sulkevat pois toisensa.

D. Käsittelyt

1. Edellä B ja C kohdassa tarkoitettujen käsittelyt viinin happamuuden lisäämistä ja vähentämistä lukuun ottamatta ovat sallittuja vain, jos ne suoritetaan 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävin edellytyksin jalostettaessa tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa uutta viiniä viiniksi tai muuksi 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi sellaisenaan nautittavaksi tarkoitetuksi juomaksi kuin kuohuviiniksi tai hiilihapotetuksi kuohuviiniksi sellaisella viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.
2. Viinin tiivistäminen on suoritettava sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.
3. Viinin happamuutta voidaan lisätä ja vähentää ainoastaan siinä viininvalmistuslaitoksessa ja sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta viininvalmistuksessa käytettävät rypäleet on korjattu.
4. Jokaisesta 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua käsittelystä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee niitä tiivistetyn rypäleen puristemehun puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun tai sakkaroosin määriä, jotka luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai henkilöryhmittymillä on hallussaan ammattinsa harjoittamista varten, erityisesti tuottajilla, pullottajilla, jalostajilla sekä 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävillä kauppiaille samoin kuin heidän samaan aikaan ja samassa paikassa pitämänsä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun ja irtotavarana olevan viinin määriä. Näiden määrien ilmoittaminen voidaan kuitenkin korvata niiden merkitsemisellä saapumis- ja varastonkäyttöluetteloon.
5. Jokainen B ja C kohdassa tarkoitettu käsittely on merkittävä 112 artiklassa säädettyyn saateasiakirjaan, jonka perusteella nämä käsittelyt läpikäyneet tuotteet lasketaan liikkeeseen.
6. Erityisistä ilmasto-oloista johtuvia poikkeuksia lukuun ottamatta kyseisiä käsittelyjä ei saa tehdä
 - a) liitteessä IX mainitulla C-viininviljelyvyöhykkeellä 1 päivän tammikuuta jälkeen;
 - b) liitteessä IX mainituilla A- ja B-viininviljelyvyöhykkeillä 16 päivän maaliskuuta jälkeen.Ne on tehtävä ainoastaan näitä määräaikoja välittömästi edeltävän viinisadon tuotteille.
7. Tiivistämistä jäähdyttämisen avulla sekä happamuuden lisäämistä ja vähentämistä saa kuitenkin tehdä koko vuoden ajan, sen estämättä mitä 6 kohdassa säädetään.

LIITE VI

RAJOITUKSET

A. Yleistä

1. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu veden lisääminen, jollei se ole välttämätöntä erityisen teknisen tarpeen vuoksi.
2. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu alkoholin lisääminen lukuun ottamatta menettelyjä, jotka liittyvät tuoreista rypäleistä valmistetun rypäleen puristemehun, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, väkevän viinin, kuohuviinin, tislausta varten väkevöidyn viinin ja helmeilevän viinin valmistamiseen.
3. Tislausta varten väkevöityä viiniä voidaan käyttää ainoastaan tislaukseen.

B. Tuoreet rypäleet, rypäleen puristemehu ja viinirypälemehu

1. Tuoreista rypäleistä valmistettua rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, saa käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 21. Edellä esitetty ei rajoita jäsenvaltiota soveltamasta tiukempia säännöksiä sen alueella tapahtuvaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29.
2. Viinirypälemehua ja tiivistettyä viinirypälemehua ei saa käyttää viiniyttämiseen eikä lisätä viiniin. Niitä ei saa käyttää alkoholiksi yhteisön alueella.
3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta tuotteisiin, joista valmistetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa ja Puolassa yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 2206 00 kuuluvia tuotteita, joista voidaan käyttää yhdysnimikettä, joka sisältää jäsenvaltioiden suostumuksella myyntinimityksen "viini".
4. Kuivuneista viinirypäleistä saatua käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua saa saattaa markkinoille ainoastaan väkevän viinin valmistukseen ja ainoastaan niillä viinialueilla, joilla tämä käyttö oli perinteistä 1 päivänä tammikuuta 1985 sekä viinin valmistukseen ylikypsistä rypäleistä.
5. Kolmansista maista peräisin olevista tuoreista rypäleistä, rypäleen puristemehusta, käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta, tiivistetystä rypäleen puristemehusta, puhdistetusta tiivistetystä rypäleen puristemehusta, rypäleen puristemehusta, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia, viinirypälemehusta ja tiivistetystä viinirypälemehusta ja viinistä tai kyseisten tuotteiden sekoituksista ei saa tehdä liitteessä IV tarkoitettuja tuotteita eikä niitä saa lisätä tällaisiin tuotteisiin yhteisön alueella, jollei neuvosto toisin päättä yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

C. Viinien sekoittaminen

Kolmannesta maasta peräisin olevan viinin leikkaaminen yhteisön viinin kanssa samoin kuin kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen keskenään on kielletty yhteisössä, jollei neuvosto toisin päättä yhteisön kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

D. Viininvalmistuksen sivutuotteet

1. Rypäleiden ylipuristaminen on kielletty. Jäsenvaltio voi päättää paikalliset olosuhteet ja tekniset edellytykset huomioon ottaen alkoholin vähimmäismäärästä, joka puristejäännöksen ja sakan on sisällettävä rypäleiden puristamisen jälkeen.

Jäsenvaltiot päättävät kyseisten sivutuotteiden sisältämän alkoholin määrän, jonka on oltava vähintään 5 prosenttia tuotetun viinin sisältämän alkoholin määrästä.

2. Alkoholia, puristejäännöksestä tislattua alkoholijuomaa ja puristejäännöksestä valmistettua viiniä (piquette) lukuun ottamatta yhteisöstä peräisin olevasta viinisakasta ja rypäleen puristejäännöksestä ei saa valmistaa viiniä tai muuta nautittavaksi tarkoitettua juomaa. Viinin kaataminen viinisakan, puristejäännöksen tai aszú-lajikkeen puristetun hedelmälihan päälle on sallittua 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavien edellytyksin, jos tätä käsittelyä on perinteisesti käytetty "Tokaji fordítás" ja "Tokaji másolás" -viinien tuotannossa Unkarissa sekä "Tokajský fordítás"- ja "Tokajský másolás" -viinien tuotannossa Slovakiassa.
3. Viinisakan puristaminen ja puristejäännöksen uudelleenkäyttäminen muihin tarkoituksiin kuin tislaukseen tai piquetten tuotantoon on kielletty. Viinisakan suodatusta ja sentrifugointia ei pidetä puristamisena, jos saadut tuotteet ovat virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia.

4. Jos puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) valmistaminen on jäsenvaltiossa sallittua, sitä saa käyttää ainoastaan tislaukseen tai viiniviljelijän perheen omaan käyttöön.

 5. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on hallussaan tämän viinivalmistuksen sivutuotteita, on hävitettävä ne valvonnan alaisena ja 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavien edellytysten mukaisesti, sanotun vaikuttamatta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen päättää vaatia sivutuotteiden hävittämistä tislaamalla.
-

*LIIITE VII***RAIVAUSJÄRJESTELMÄN TALOUSARVIO**

Asetuksen 102 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun raivausjärjestelmän käytettävissä oleva talousarvio on

- a) viinivuonna 2008/2009 (varainhoitovuosi 2009): 464 miljoonaa euroa
 - b) viinivuonna 2009/2010 (varainhoitovuosi 2010): 334 miljoonaa euroa
 - c) viinivuonna 2010/2011 (varainhoitovuosi 2011): 276 miljoonaa euroa.
-

LIITE VIII

Alat, joiden jäsenvaltiot voivat katsoa olevan tukeen kelpaamattomia raivausjärjestelmässä

(104 artiklan 1, 2 ja 5 kohta)

hehtaareina

Jäsenvaltio	Viiniköynnöstä kasvava kokonaisala	104 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut alat
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT*	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646

LIITE IX

VIININVILJELYVYÖHYKKEET

(liitteissä IV ja V tarkoitettut)

Viininviljelyvyöhykkeet ovat seuraavat:

1. A-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:
 - a) Saksassa: viiniviljelmät, jotka eivät kuulu B-viininviljelyvyöhykkeeseen;
 - b) Luxemburgissa: koko Luxemburgin viininviljelyalue;
 - c) Alankomaissa, Belgiassa, Irlannissa, Puolassa, Ruotsissa, Tanskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa: näiden maiden kaikki viininviljelyalueet;
 - d) Tšekissä: Čechyn viininviljelyalue.
2. B-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:
 - a) Saksassa viiniviljelmät Badenin määritellyllä alueella;
 - b) Ranskassa niissä departementeissa olevat viiniviljelmät, joita ei mainita tässä liitteessä, sekä seuraavissa departementeissa seuraavilla alueilla sijaitsevat viiniviljelmät:
 - Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Chapareillanin kunta),
 - Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne, sekä Nièvren departementissa sijaitsevan Cosne-sur-Loiren arrondissementin viiniviljelmät;
 - c) Itävalta: Itävallan kaikki viininviljelyalueet;
 - d) Tšekissä Moravan viininviljelyalue ja 1 kohdan d alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
 - e) Slovakiassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť a Východoslovenská vinohradnícka oblasť sekä 3 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viininviljelyalueet.
 - f) Sloveniassa seuraavien alueiden viiniviljelmät:
 - Podravjen alue: Štajerska Slovenija, Prekmurje;
 - Posavjen alue: Bizeljsko Sremič, Dolenjska and Bela krajina, sekä viiniviljelmät 4 kohdan d alakohtaan kuulumattomilla alueilla;
 - g) Romaniassa Podișul Transilvanieiin alue.
3. C I -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:
 - a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
 - seuraavissa departementeissa: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers,

Gironde, Isère (Chapareillanin kuntaa lukuun ottamatta), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (lukuun ottamatta Cosne-sur-Loiren arrondissementtia), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,

- Drômen departementissa sijaitsevat Valencen ja Dien arrondissementit (lukuun ottamatta kantoneita Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar),
 - Ardèchen departementissa sijaitseva Tournonin arrondissementti sekä seuraavat kantonit: Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge ja Voulte-sur-Rhône.
- b) Italiassa Valle d'Aostan alueen sekä Sondrion, Bolzanon, Trenton ja Bellunon provinssien viiniviljelmät;
- c) Espanjassa viiniviljelmät La Coruñan, Asturian, Cantabrian, Guipúzcoan ja Vizcayan provinseissa;
- d) Portugalissa Norten alueen viiniviljelmät, jotka vastaavat "Vinho Verde" -viinialuetta, sekä "Conselhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras" (lukuun ottamatta "Freguesias da Carvoeira e Dois Portos"), jotka kuuluvat "Região vitícola da Extremadura" -viinialueeseen;
- e) Unkarissa kaikki viiniviljelmät.
- f) Slovakiassa Tokajská vinohradnícka oblasť -alueen viiniviljelmät;
- g) Romaniassa 2 kohdan g alakohtaan tai 4 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.
4. C II -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:
- a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
- seuraavissa departementeissa: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (lukuun ottamatta kantoneita Olette ja Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - siinä osassa Varin departementtia, jonka eteläosaa rajaavat seuraavien kuntien pohjoisrajat: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,
 - Nyonsin arrondissementti ja Drômen departementin kantonit Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar,
 - Ardèchen departementin alueet, joita ei mainita 3 kohdan a alakohdassa;
- b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia, lukuun ottamatta provinssia Sondrio, Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria Veneto, lukuun ottamatta provinssia Belluno, ja mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Elba, sekä muut Toscanan saaristoon kuuluvat saaret, Ponza-saaret, Capri ja Ischia;
- c) Espanjassa seuraavien provinssien viiniviljelmät:
- Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Ávila (lukuun ottamatta paikallisia hallintoalueita, jotka kuuluvat Cebreroksen määriteltyyn comarca-viinialueeseen), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,

- Barcelona, Girona, Lleida,
 - siinä osassa Zaragozan provinssia, joka sijaitsee Ebrojoen pohjoispuolella,
 - Tarragonan provinssiin kuuluvissa kunnissa, jotka kuuluvat Penedésin alkuperänimityksen alueeseen,
 - Tarragonan provinssiin kuuluvalla Conca de Barberán hallinnollisella viinialueella ("comarca").
- d) Sloveniassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Brda tai Goriška Brda, Vipavska dolina tai Vipava, Kras ja Slovenska Istra;
- e) Bulgariassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);
- f) Romaniassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului and Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, eteläinen viinialue hietikoineen ja muine suotuisine alueineen.
5. C III a -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:
- a) Kreikassa seuraavilla nomos-alueilla sijaitsevat viiniviljelmät: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Lefkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklion, Hania, Rethymnon, Samos, Lasithi ja Thiran saari (Santorini).
 - b) Kyproksessa yli 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;
 - c) Bulgariassa 4 kohdan e alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.
6. C III b -viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat:
- a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:
 - Korsikan departementit,
 - se osa Varin departementin aluetta, joka sijaitsee meren ja seuraavien samaan viiniviljelyvyöhykkeeseen kuuluvien kuntien välissä: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,
 - Pyrénées-Orientales-departementin alueella sijaitsevat kantonit Olette ja Arles-sur-Tech;
 - b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia ja Sisilia, mukaan luettuina näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Pantelleria sekä Liparin-, Egardin- ja Pelagiset saaret;
 - c) Kreikassa 5 kohdan a alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
 - d) Espanjassa: 3 kohdan c alakohtaan tai 4 kohdan c alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;
 - e) Portugalissa viiniviljelmät alueilla, jotka eivät kuulu 3 kohdan d alakohtaan.
 - f) Kyproksessa enintään 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;
 - g) Maltassa kaikki viiniviljelmät.
7. Tässä liitteessä mainittujen hallinnollisten yksiköiden alueet on rajattu 15 päivänä joulukuuta 1981 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti sekä Espanjan osalta 1 päivänä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivänä maaliskuuta 1998 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti.
-